

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 28. september 2026

Rettens nr. 13-3051/2025

Politiets nr. 5100-73251-00107-24

Anklagemyndigheden
mod
Tiltalte
født den Dato 1966

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 5. juli 2025.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

Straffelovens § 246, jf. 245, stk. 1, legemsangreb af særligt rå, brutal el-ler farlig karakter med døden til følge, således at der foreligger særdeles skærpene omstændigheder, ved den 29. juli 2024, ca. kl. 13.00, ved motorvejsafkørslen ved Øster Uttrup Vej i Aalborg at have udøvet legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter mod Forurettede 1, idet tiltalte tildelte Forurettede 1 flere knytnæveslag og spark i maven og på krop-pen, hvorved Forurettede 1 faldt omkuld, hvorefter tiltalte sparkede og trampe-de på Forurettede 1, der lå på jorden, hvorved Forurettede 1 bl.a. pådrog sig flere ribbensbrud samt læsioner i lever og milt, alt hvilket havde til følge, at Forurettede 1 den 30. juli 2024, kl. 11. 27 afgik ved døden som følge af indre for-blødning til bughulen.

2.

Straffelovens § 244, stk. 1, vold, ved den 29. juli 2024, ca. kl. 13.00, ved en motorvejsafkørslen ved Øster Uttrup Vej i Aalborg, at have skubbet Forurettede 2 hårdt på skulderen, hvorved hun faldt omkuld og bl.a. pådrog sig blodunderløbne mærker på hoften og hudafskrabninger på ankel og i håndfladen.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om ubetinget fængselsstraf.

Tiltalte har i forhold 1 erkendt at have udøvet vold i form af 2 knytnæveslag, men har påstået straffrihed under henvisning til straffelovens § 13, stk. 2. Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 2.

Tiltalte har subsidiært påstået volden i forhold 1 henført under straffelovens § 244, stk. 1, og rettens mildeste dom.

Forurettede 2 har påstået, at tiltalte skal betale 100.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a og 33.665,20 kr. i erstatning for begravelsesudgifter, i alt 133.665,20 kr. Hun har endvidere taget forbehold for at gøre yderligere krav gældende.

Tiltalte har i det hele bestridt erstatningspligten og kravets størrelse i relation til godtgørelsen efter erstatningsansvarslovens § 26 a. Tiltalte har størrelsesmæssigt anerkendt kravet vedrørende begravelsesudgifter.

Sagens oplysninger

Af oplysningerne i sagen fremgår, at Københavns Politi den 30. juli 2024 kl. 14.15 rettede henvendelse til Nordjyllands Politi og meddelte, at Forurettede 1 tidligere samme dag var afgået ved døden, og at dødsfaldet formentlig kunne relateres til vold/spark i maveregionen dagen før.

Nordjyllands Politi udfandt på baggrund af anmeldelsen hændelse oprettet i forbindelse med, at tiltalte den 29. juli 2024 kl. 13.28 kontaktede 114. Politiet noterede i den forbindelse, at anmelderen kørte bag personbil med Reg. nr., der kørte og bremsede anmelderen. Efterfølgende holdt de begge ind et sted, hvor de kom op at skændes, begge skubbede til hinanden, og anmelderens kone fik slået telefonen ud af hånden.

Tiltaltes opkald til 114 er afspillet under sagen.

Af oplysningerne i sagen fremgår endvidere, at Forurettede 1 den 29. juli 2024 kl. 15.02 ligeledes kontaktede 114. Politiet noterede i den forbindelse, at anmelder ringede angående en Nissan pick-up truck, der forsøgte at overhale en lastbil i midterste vognbane højre om, og anmelder trak sin bil over i 1. vognbane, hvor Nissanen kørte meget tæt på anmelder. Anmelder kørte af ved Øster Uttrup Vej og holdt ind, hvor Nissanen fulgte efter. Personen i Nissanen steg ud, gik hen til anmelder og sparkede ham flere gange i maven. Personen ønskede ikke at anmelde hændelsen, men blot få den registreret, såfremt personen i Nissanen gjorde noget lignende mod andre i trafikken.

Forurettede 1's opkald til 114 er afspillet under sagen.

Den 30. juli 2024 kl. 10.58 ringede Forurettede 2 112. Opkaldet er afspillet under sagen.

Af rapport vedrørende dødsfald fremgår, at Forurettede 1 afgik ved døden den 30. juli 2024 kl. 11.27.

Der er forevist fotos fra overvågningen ved Limfjordstunnellen og oversigtsfotos fra området ved motorvejsafkørslen ved Øster Uttrup Vej i Aalborg.

Der er afspillet 2 videoer optaget af tiltaltes hustru, Vidne 1, lige-som der er afspillet videoovervågning fra receptionen på Hotel i Roskilde fra den 29. juli 2024 om eftermiddagen og dagen efter om morgenen.

Tiltalte blev anholdt den 30. juli 2024 kl. 15.30 og løsladt samme dag kl. 17.50 efter endt afhøring. Tiltalte blev på ny anholdt den 1. august 2024 kl. 21.17 og fremstillet i grundlovsforhør den 2. august 2024 kl. 11.00, hvor han blev varetægtsfængslet. Tiltalte blev løsladt den 15. oktober 2024 kl. 14.12.

Af obduktionserklæring af 2. august 2024 fremgår følgende:

"...

KONKLUSION:

Der er ved obduktionen af den efter det oplyste af kræft i bugspytkirtlen lidende, 67-årige, let overvægtige mand, som dagen før dødens indtræden var blevet tildelt spark og tramp i maveregionen i forbindelse med en trafikuoverensstemmelse, af tegn på vold påvist brud af højre 5.-9. ribben og af venstre 8.-11. ribben i brystkassens sideflader, blodudtrædninger i højre side af mellemgulvet og i det store tarmnet, tre kapselbristninger i milten, hvoraf den ene var med sønderrivning af det underliggende miltvæv, bristning og kvæstningsblødninger i leveren samt 2,5 L blod i bughulen.

De påviste læsioner var friske, opstået ved moderat til svær stump vold i live, meget vel på det i sagen oplyste hændelsestidspunkt ved flere spark og tramp mod bryst- og maveregionen.

Der påvistes shocknyrer, som tegn på lavt blodtryk op til dødens indtræden.

Af yderligere tegn på vold påvistes en underhudsblødning på brystkassen med underliggende blodudtrædning i bløddelsvævet (1) og underhudsblødninger på højre underarm (4) og venstre albue (5) samt hudafskrabninger på brystet (2), højre albue (3) og højre underben (6). Læsion 1, 3, 5 og 6 var friske, opstået ved let stump vold i live, muligt på det i sagen oplyste hændelsestidspunkt eller i tidsrummet mellem hændelsen og op til dødens indtræden. Læsionerne var uspecifikke. Læsion 2 var frisk, opstået ved let stump vold omkring tidspunktet for dødens indtræden. Læsionen kan meget vel være opstået som følge af

genoplivningsbehandling.

Læsion 4 var knap frisk, opstået ved let stump vold i live, muligt forud for det i sagen oplyste hændelsestidspunkt. Læsion 4 havde et karakteristisk udseende og kan være opstået ved slag med en aflang genstand, om end anden opståelsesmåde ikke kan udelukkes.

Af tegn på sygdom påvistes udbredte bindevævssammenvoksninger i bughulen, mulig kræftsvulst, mulig bindevævsdannelse i bugspytkirtlen, forstørrede lymfeknuder ved leverporten, udvidede og fortykkede frøførende galdeveje, glidebrok, hvor en tredjedel af mavesækken var lejret i venstre lungehule, let forstørret hjerte, moderate forkalkninger af hjertets kranspulsårer uden forsnævring, op til sværgenerel åreforkalkning, udposninger på tyktarmen og forstørret prostata.

Af følger efter genoplivningsbehandling påvistes brud af brystbenet samt brud af højre 1.-3. ribben fortil og venstre 1.-6. ribben fortil og et stikmærke i venstre albuebøjning.

Af følger efter tidligere behandling sås velplaceret såkaldt stent i de frøførende galdeveje, et indopereret plastikkammer med kateter til hjertets højre side samt at blindtarmen og den opadgående del af tyktarmen var bortopereret.

Dødsårsagen må antages at være indre forblødning til bughulen, som følge af de påviste læsioner i leveren og særligt i milten.

Der er i tilslutning til obduktionen udtaget materiale til retskemisk og mikroskopisk undersøgelse. Når resultatet af de supplerende undersøgelser/undersøgelser foreligger, vil afsluttende erklæring blive fremsendt.
..."

Af afsluttende obduktionserklæring af 9. oktober 2024 fremgår, at der er foretaget supplerende undersøgelser, og at når resultatet af disse sammenholdes med obduktionsfundene, må dødsårsagen fortsat antages at være indre forblødning til bughulen som følge af de påviste læsioner i leveren og særligt i milten. Dette fastholdes i yderligere afsluttende obduktionserklæring af 24. oktober 2024.

Af svar på spørgetema fra 9. oktober 2024 fremgår følgende:

"...

I forbindelse med sagen anmodes der om besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 1

Stemmer skaderne på nu afdøde overens med sigtedes forklaring om, at han udelukkende har tildelt afdøde 2 knytnæveslag påført med stor

kraft mod maveregionen? (bilag 01-18 og 01-64)

Svar

Ja. Der er ved obduktionen påvist to områder med følger efter stump vold. Dels et på venstre side af kroppen og dels et på højre side, begge på overgangen mellem brystkassen og bugen, med underliggende brud af ribben og læsion af blandt andet milt og lever. Disse læsioner kan være opstået ved to knytnæveslag.

Spørgsmål 2

Stemmer skaderne overens med afdødes hustru Forurettede 2's forklaring om, at hun ser nu afdøde blive tildelt spark stående samt spark/tramp, mens nu afdøde lå ned? (Bilag 01-08, 01-27 og 01-60)

Svar

Ja. Der er ved obduktionen påvist to områder med følger efter stump vold. Dels et på venstre side af kroppen og dels et på højre side, begge på overgangen mellem brystkassen og bugen, med underliggende brud af ribben og læsion af blandt andet milt og lever. Disse læsioner kan være opstået ved spark og spark/tramp i stående og/eller i liggende stilling.

Spørgsmål 3

Er det ud fra de påførte skader muligt at sige noget om nu afdødes placering da han blev påført skaderne? Herunder om han var stående eller liggende?

Svar

Nej. Det er ud fra de påviste læsioner ikke muligt at vurdere, om læsionerne blev påført mens nu afdøde var i stående eller liggende stilling.

Spørgsmål 4

Er det ud fra de påførte skader muligt at sige noget om antallet af slag og/eller spark mod afdøde?

Svar

Ja. Som ovenfor beskrevet er der påvist to områder med følger efter stump vold, hvorfor det vurderes, at læsionerne er opstået som følge af mindst to slag og/eller spark/tramp mod nu afdøde

Spørgsmål 5

Kan det oplyses hvordan læsionerne i leveren og i milten er blevet påført?

Svar

Ja. Læsionerne i leveren og i milten er følger efter stump vold. Læsionerne i leveren kan være opstået ved slag og/eller spark/tramp mod højre side af kroppen, på overgangen mellem brystkassen og bu-

gen, hvorunder leveren er placeret.

Læsionerne i milten kan være opstået ved slag og/eller spark/tramp mod venstre side af kroppen på overgangen mellem brystkassen og bu-gen, hvorunder milten er placeret.

Spørgsmål 6

Kan det oplyses med hvor stor kraft læsionerne i leveren og i milten er påført, hvis der er tale om:

6 a. slag.

6 b. spark.

Svar

Ja. De påviste læsioner, herunder flere ribbensbrud på begge sider af brystkassen, taler for, at den anvendte kraft har været moderat til svær. Det vurderes uden betydning om læsionerne er opstået ved slag eller spark, når den anvendte kraft skal vurderes.

Spørgsmål 7

Det fremgår af erklæringen at der er *"... påvist brud af højre 5. -9. ribben og af venstre 8. -11. ribben i brystkassens sideflader..."*. Kan det på baggrund af placeringen af disse brud belyses, hvor afdøde er blevet slået og/eller sparket?

Svar

Der henvises til svar på spørgsmål 5.

Spørgsmål 8

Kan det oplyses om nu afdødes kræftsygdom og behandlingen heraf har haft indflydelse på dødsårsagen- og i bekræftende fald hvordan?

Svar

Nu afdødes kræftsygdom var ifølge hospitalsjournalen lokaliseret til bugspytkirtlen, dens omkringliggende lymfeknuder og dele af karvæg-gen i en nærliggende pulsåre. Der er ikke beskrevet spredning til lever, milt eller knogler.

Ved obduktionen og den efterfølgende mikroskopiske undersøgelse fandtes kræftsvulsten reduceret i størrelse og uden spredning til de omkringliggende lymfeknuder eller indvækst i blodkar.

Der er i litteraturen ikke fundet eksempler på, at lokaliseret kræft i bugspytkirtlen påvirker risikoen for læsioner af lever eller milt ved påført stump vold eller at kræft i bugspytkirtlen øger blødningstendensen. På baggrund af dette skønnes det, at nu afdødes kræftsygdom ikke har haft indflydelse på læsionerne i leveren eller milten eller på blodansamlingsens størrelse.

Det er i litteraturen beskrevet, at personer med kræft i bugspytkirtlen kan have en nedsat knogletæthed. Det kan ikke udelukkes, at nu afdø-

des knogletæthed har været nedsat. Der foreligger dog ingen oplysninger om, at en eventuel nedsat knogletæthed hos nu afdøde havde medført knogleskørhed, med symptomer i form af spontane knoglebrud, herunder sammenfald af rygsøjlen, til følge. Dette kunne heller ikke påvises ved obduktionen.

Nu afdøde blev behandlet med kemoterapi, Folfirinox, fra den 01-05-2024 til og med den 11-07-2024.

Der er i litteraturen ikke fundet eksempler på, at behandling med Folfirinox påvirker risikoen for læsioner af lever eller milt ved påført stump vold.

Kemoterapi kan påvirke knoglemarvsfunktionen og medføre et fald i niveauet af blodplader i blodet, hvilket kan føre til en øget blødnings-tendens. Den maksimale påvirkning af knoglemarvsfunktionen opstår typisk indenfor cirka 14 dage efter behandling med kemoterapi. Af oplysninger fra hospitaljournalen fremgår, at nu afdøde under sit kemoterapeutiske behandlingsforløb fik målt sine blodplader. Der påvises ingen værdier så lave, at nu afdøde var i risiko for øget blødnings-tendens, ligesom der ikke er beskrevet blødningsepisoder hos nu afdøde.

Nu afdøde modtog kemoterapi sidste gang 18 dage inden han blev ud-sat for påført stump vold. På baggrund af ovenstående skønnes det, at nu afdødes behandling med kemoterapi ikke har haft indflydelse på nu afdødes blødningstendens eller blodansamlingens størrelse.

Det er i litteraturen beskrevet, at personer der modtager kemoterapi for udbredt bugspytkirtelkræft, herunder Folfirinox, kan have påvirkning af knogletætheden. Nu afdødes sygdom var lokaliseret og dermed ikke udbredt. Det skønnes derfor tvivlsomt, om behandlingen har medført påvirkning af knogletætheden.

Af hospitaljournalen fremgår, at nu afdøde i forbindelse med den første kemoterapibehandling fik ordineret Prednisolon, et binyrebarkhormon, der kan have forskellige bivirkninger, herunder nedsat knogletæthed. Det fremgår ikke om nu afdøde fik ordineret Prednisolon ved de efterfølgende fem kemoterapibehandlinger. Det er således vanskeligt at vurdere, om behandlingen med Prednisolon kan have haft indflydelse på nu afdødes knogletæthed.

Spørgsmål 9

Kan det oplyses om nu afdøde modtog medicin der har haft indflydelse på dødsårsagen- og i bekræftende fald hvordan?

Svar

Af hospitaljournalen fremgår, at nu afdøde fik ordineret blodfortyndende medicin, Xarelto 20 mg under sit behandlingsforløb. Xarelto hæmmer blodets styrkning og kan give en øget blødningstendens. Ved obduktionen påvises blod stammende fra de påviste læsioner i milt og

lever, men ikke generelle tegn på en øget blødningstendens. Det kan dog ikke udelukkes, at nu afdøde, såfremt han på hændelsestidspunktet fortsat var i behandling med Xarelto, kan have haft tendens til øget blødning fra de påviste læsioner

Spørgsmål 10

Giver sagen anledning til yderligere bemærkninger?

Svar

De påviste ribbensbrud indikerer hvor på kroppen nu afdøde blev påført den stumpe vold. Det er tvivlsomt om ribbensbruddene og en eventuel nedsat knogletæthed har haft betydning for udvikling af de påviste læsioner i milt og lever, idet disse skønnes at kunne være opstået uden de påviste brud af ribbenene.

...

Spørgsmål a

Det bedes oplyst om nu afdødes kræftsygdom og eventuelle bivirkninger ved behandlingen (herunder kemoterapi) kan have haft indflydelse på dødsårsagen- og i bekræftende fald hvordan.

Svar

Der henvises til svar på spørgsmål 8.

Spørgsmål b

Det bedes oplyst hvilken medicin nu afdødes har modtaget i øvrigt (herunder blodfortyndende medicin) og hvilke mulige bivirkninger det-te kan have haft, herunder eventuel indflydelse på dødsårsagen.

Svar

Ifølge oplysninger fra egen læge var nu afdøde var i behandling med kolesterolsænkende medicin, Rosuvastatin 40 mg og Ezetrol 10 mg, i behandling for depression, formentlig med Sertralin, som blev påvist ved den retskemiske undersøgelse og i behandling med blodfortyndende medicin, Xarelto 20 mg.

Rosuvastatin, Ezetrol og Sertralin har talrige, mulige bivirkninger. Af bivirkninger, der kan være relevante for sagen, findes for disse lægemidler nedsat antal blodblader i blodet, hvilket kan føre til øget blødningstendens. Den beskrevne bivirkninger for Rosuvastatin og Sertralin sjældent og for Ezetrol uden kendt hyppighed. Af oplysninger fra egen læge fremgår ikke, om nu afdøde havde bivirkninger af sin kolesterolsænkende eller antidepressive behandling. Det skønnes, at disse lægemidler ikke har haft indflydelse på dødsårsagen.

Angående behandling med Xarelto henvises til svar på spørgsmål 9

Spørgsmål c

Det bedes oplyst hvorvidt de påviste skader kan være opstået ved knyt-næveslag- og i bekræftende fald hvor mange slag.

Svar

Der henvises til svar på spørgsmål 1 og spørgsmål 4.

Spørgsmål d

Det bedes oplyst om påviste skader kunne være behandlet, hvis afdøde havde søgt lægehjælp

- i) umiddelbart efter episoden
- ii) om aftenen samme dag (6-8 timer efter episoden)

Svar

Der er tale om hypotetiske spørgsmål. Nu afdøde havde åbenbart ikke symptomer, der foranledigede ham til at søge lægehjælp. Ifølge nu afdødes hustru havde nu afdøde, efter episoden og om aftenen, klaget over smerter i ribben og i maven. Disse smerter har nu afdøde muligvis tolket som direkte følger efter de påførte traumer.

Der foreligger ingen oplysninger om, hvorvidt nu afdøde havde klaget over svimmelhed, træthed, hjertebanken, åndenød, kuldsår eller nærbesvimelser. Symptomer som kunne være tegn på et større blodtab. Såfremt disse symptomer havde manifesteret sig hos nu afdøde og han havde søgt lægehjælp, skønnes det sandsynligt, at skaderne kunne behandles, blandt andet ved blødningshæmmende behandling, blodtransfusion og eventuel operation af de påviste organskader, eventuelt med fjernelse af milten. Dette gælder såvel umiddelbart efter episoden som om aftenen samme dag.

..."

Af udtalelse fra Retslægerådet af 10. juni 2025 fremgår følgende:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet indledningsvist bemærke, at rådet har udtalt sig på baggrund af det forelagte materiale.

Retslægerådet skal herefter besvare de stillede spørgsmål således:

Spørgsmål 1:

Hvad er efter Retslægerådets vurdering årsag til dødens indtræden?

Dødsårsagen skønnes at være indre forblødning som følge af de påviste læsioner i milten og leveren.

Spørgsmål 2:

Hvorledes vurderes ribbensbruddene og læsionerne i milten og leveren at være opstået?

Ribbensbruddene, læsionerne i milten og i leveren skønnes at være følger efter kraftige stumpe traumer som eksempelvis slag eller spark mod højre og venstre side af brystkassen.

Spørgsmål 3:

Det fremgår af obduktionserklæringen, at der er "påvist brud af højre 5.-9. ribben og af venstre 8.- 11. ribben i brystkassens sideflader". Kan det på baggrund af placeringen af disse brud belyses, hvor afdøde er blevet slået og/eller sparket?

Læsionernes placering tyder efter Retslægerådets skøn mest på, at de er påført mod overgangen mellem bryst og bugen på henholdsvis højre og venstre side på afdøde ved eksempelvis slag eller spark

Spørgsmål 4:

Stemmer læsionerne på afdøde overens med sigtedes forklaring om, at han udelukkende tildelte afdøde to knytnæveslag påført med stor kraft mod maveregionen?

Retslægerådet udtaler sig ikke i spørgsmål af bevismæssig karakter. Retslægerådet kan dog oplyse, at læsionerne påført afdøde skyldes kraftige stumpe traumer.

Spørgsmål 5:

Stemmer læsionerne på afdøde overens med hustruen Forurettede 2's forklaring og til dels afdødes egen forklaring til politiet og en kammerat om, at sigtede sparkede afdøde flere gange i maven/krop-pen, mens afdøde var stående, samt efterfølgende tildelte afdøde spark eller tramp, mens nu afdøde lå ned?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2 og 3.

Retslægerådet udtaler sig ikke i spørgsmål af bevismæssig karakter. Retslægerådet kan dog oplyse, at læsionerne påført afdøde skyldes kraftige stumpe traumer.

Spørgsmål 6:

Er det ud fra de påførte læsioner muligt at vurdere afdødes placering, da han blev påført læsionerne, herunder om han var stående eller lig-gende?

Nej, Retslægerådet finder det ikke muligt at vurdere alene ud fra læsionerne.

Spørgsmål 7:

Er det ud fra de påførte læsioner muligt at vurdere antallet af slag og eller spark mod afdøde?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 3 og 4.

Retslægerådet vurderer, at afdøde, ud fra de påførte læsioner som minimum er blevet påført to kraftige stumpe traumer mod kroppen, muligvis flere.

Spørgsmål 8:

Kan det oplyses med hvor stor kraft læsionerne i leveren og i milten samt ribbensbruddene er påført?

Retslægerådet vurderer, at spørgsmålet er vanskeligt at besvare. Retslægerådet skønner dog, at ribbensbruddene med underliggende læsioner af milt og lever må antages at være påført med stor kraft. Det er ikke muligt at angive et konkret tal i en fysisk måleenhed

Spørgsmål 9:

Kan læsionerne i leveren og milten samt ribbensbruddene forklares ved i forvejen tilstedeværende sygdom, herunder afdødes kræftsygdom, og kan behandlingen heraf have haft indflydelse på dødsårsagen?

Nu afdødes kræftsygdom skønnes ikke i sig selv at have haft afgørende betydning for læsionernes opståen og dermed ikke for dødsårsagen. Behandlingen af kræftsygdommen med kemoterapi fik efter det oplyste kræftsvulsten til at skrumpes, hvilket antages at medføre bindevævsdannelse i området. Denne bindevævsdannelse kan muligt have bevirket kronisk blodopstemning og dermed forstørrelse af milten, hvilket bevirker øget risiko for bristning. Af tegn på i forvejen tilstedeværende sygdom påvist ved obduktionen en begyndende skrumpeliver, og denne kan ligeledes have bevirket kronisk blodopstemning i milten, hvilket kan have medvirket til en forstørrelse af milten.

Kemoterapien antages ikke at have medført øget blødningstendens, da de målte værdier for blodplader og blodets størkningsevne i forbindelse med kemoterapien er normale eller tæt på normale. Kemoterapien kan ikke antages at have haft betydning for ribbensbruddene. Langvarig behandling med Prednisolon medfører øget risiko for knogleskørhed. Prednisolon blev ordineret i forbindelse med kemoterapien til nu afdøde en enkelt gang, men ikke med sikkerhed flere gange. Der er ikke oplyst eller beskrevet tegn på knogleskørhed ved obduktionen.

Spørgsmål 10:

Kan det oplyses, om afdøde modtog medicin, der har haft indflydelse på dødsårsagen – og i bekræftende fald hvordan?

Afdøde var i behandling med blodfortyndende medicin Rivaroxaban, som kan give øget tendens til blødning. Dette kan have betydet, at læsionerne i milt og lever kan have blødt mere, end hvis afdøde ikke havde været i blodfortyndende behandling.

Spørgsmål 11:

Det bedes oplyst, hvilken medicin afdøde har modtaget i øvrigt, her-under blodfortyndende medicin, og hvilke mulige bivirkninger dette kan have haft, herunder eventuel indflydelse på dødsårsagen?

Vedrørende blodfortyndende medicin Rivaroxaban, henvises der til besvarelsen af spørgsmål 10. Afdøde var endvidere i behandling med Rosuvastatin, Ezetrol, Sertralin og Paracetamol. Ingen af disse lægemidler antages at have haft indflydelse på dødsårsagen.

Spørgsmål 12:

Det bedes oplyst, hvorvidt de påviste læsioner kunne være behandlet, hvis afdøde havde søgt lægehjælp?

Blødningen fra milt og lever kunne muligt være behandlet, hvis afdøde havde søgt lægehjælp på et tidligere tidspunkt.

Spørgsmål 13:

Såfremt sagen i øvrigt måtte give Retslægerådet anledning til bemærkninger skal jeg venligst anmode om disse.

Retslægerådet har ikke yderligere bemærkninger.
..."

Forurettede 2 henvendte sig den 2. august 2024 hos egen læge og oplyste, at hun den 29. juli 2024 blev skubbet omkuld af en anden bilist efter en trafikalt uheld. Af politiattest udfærdiget den 27. august 2024 fremgår følgende under objektive fund:

"...

Venstre ankel: Overfladisk afskrabning på 2 cm x 3 mm over laterale malleol.

Venstre hofte yderside: blå mærke på 4 cm i diameter + mindre blå mærke på 1 cm i diameter

Ve hånd: Område i håndfladen med afskrabning på ca 2 cm i diameter.
..."

Der er forevist fotos af Forurettede 2's skader optaget henholdsvis den 31. juli 2024 og den 19. august 2024.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af Tiltalte og af vidnerne Vidne 1, Forurettede 2, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6 og viceskadsobducent Vidne 7.

Forklaringer afgivet under hovedforhandlingen den 14. september 2026 er i retsbogen gengivet på følgende måde:

"...

Tiltalte forklarede, at han bor i Aalborg på samme adresse som på gerningstidspunktet. Han er stadig gift med sin kone, Vidne 1. Han har været på førtidspension, men har siden 2025 arbejdet i et fleksjob, hvor han hjælper sin datter i hendes restaurant i Aalborg. Han har problemer med sine knæ, og han er også blevet opereret. Han fik et nyt venstre knæ i 2021. Han skulle egentlig også have et nyt højre knæ, men det har han udskudt, fordi det har været svært at komme sig efter den første knæoperation.

Den 29. juli 2024 havde han og Vidne 1 været i Hjørring med en hundehvalp. De havde travlt med at komme til Aalborg, fordi Vidne 1 skulle på arbejde. Hun arbejder som kok. De kørte derfor lidt stærkt på motorvejen. De kørte i en pickup af mærket Isuzu D-max. Når der er plads, trækker han altid ind i højre vejbane, også selvom han kører stærkt. Da de kom til Nørresundby, var der fartbegrænsning på 110 km/t, men der kom en bil kørende bagfra, som kørte meget stærkt. Han havde overhalet nogle andre biler, men var trukket ind til højre. Der var kun to vejbaner på det tidspunkt. Han ville trække ud igen, når bilen, der kom bagfra, havde passeret ham. Det viste sig at være Forurettede 1, der kørte bilen. Tiltalte kom til at køre bag en lastbil, som kørte noget langsommere end ham. Forurettede 1, der var ved at overhale lastbilen, bremsede, da han var på siden af lastbilen, så tiltalte ikke kunne trække ud til overhaling. Tiltalte kom derfor meget tæt på lastbilen. Forurettede 1 holdt tiltalte låst inde bag lastbilen i højre vejbane. Han endte med kun at køre 60 km/t. Han kendte ikke Forurettede 1. Han kørte tæt på Forurettede 1, fordi han ville signalere, at han ønskede at trække ud og komme forbi lastbilen. Der kom lidt afstand til lastbilen, fordi Forurettede 1 kørte så langsomt. Han kunne ikke trække ud til overhaling, og både Forurettede 1 og han kørte langsomt. Der kom biler op til dem bagfra. Da de kom til Nørresundby, var der tre vejbaner. Forurettede 1 spærrede fortsat for tiltaltes overhaling. Når han trak over i en vejbane til venstre, fulgte Forurettede 1 med og spærrede vejen. Det skete flere gange. Han bad på et tidspunkt Vidne 1 om at optage Forurettede 1's kørsel på sin telefon. Forurettede 1's kone satte et tørklæde op mod side-ruden, så de ikke kunne filme hende. Han troede på det tidspunkt, at det var nogle unge mennesker. Han og Vidne 1 talte ikke om, at de skulle lade være med at filme, da Forurettede 1's kone skærmede af med sit tørklæde. De talte om, at det var en underlig kørsel. Han mener, at de kørte sådan over en strækning på ca. 3 kilometer. Forurettede 1 kørte foran tiltalte hele tiden, og Forurettede 1 bremsede ned foran tiltalte. Da de kom til tunnelen, var der tættere trafik. Det var meningen, at han skulle have været af motorvejen ved den første afkørsel efter tunnelen, men det nåede han ikke. Derfor fortsatte han til den næste afkørsel. Forurettede 1 kørte også fra ved afkørslen mod Øster Uttrup Vej. Det var Forurettede 1, der kørte af

først. Tiltalte skulle af, da han skulle ud på Hjulmagervej.

Da de var kommet ud af rundkørslen, standsede Forurettede 1 på en holdeplads i siden af vejen. Det var en meget ujævn og lille holdeplads. Han kørte ind bag Forurettede 1 og standsede bilen. Forurettede 1 sprang ud af sin bil, og han be-mærkede, at Forurettede 1 var en stor mand. Han fik også et chok over Forurettede 1's alder, fordi han ikke troede, at en mand i den alder ville køre på den måde. Forurettede 1 var ældre, end han havde forestillet sig.

Han og Vidne 1 var begge chokerede over hele kørselsforløbet. Han skulle ikke have ladet sig provokere af Forurettede 1's kørsel. Han var ikke op-hidset, men han ville gerne vide, hvad han havde gjort, siden Forurettede 1 kør-te på den chikanerende måde. Det var derfor, han holdt ind bag Forurettede 1 på holdepladsen. Han blev overrasket over, at Forurettede 1 standsede på hol-depladsen, og det var indlysende for ham, at han skulle standse for at få opklaret, hvad de havde gjort. Tiltalte steg også ud af sin bil. Forurettede 1 kom hen til tiltalte. Han stod ved forlygterne Forurettede 1 sagde: "Nu skal jeg dæl-me lære dig noget om færdselsloven", mens han prikkede tiltalte på brystet. Vidne 1 steg også ud af bilen og sagde: "Hvad er det for en kør-sel?". Vidne 1 optog stadig med sin telefon. Han havde ikke bedt Vidne 1 om at blive ved med at optage, men det gjorde hun. Forurettede 1 sagde, at han ikke kunne lide at blive filmet, og det var sådan, han opdagede, at Vidne 1 stadig optog. De stod tæt sammen alle tre. Forurettede 1 begyndte at slå ud mod Vidne 1. Tiltalte blev overrasket og nåede ikke at opfatte, om slaget var mod telefonen eller mod Vidne 1. Han reagerede ved at slå Forurettede 1 to gange i maven. Slagene var nedefra og op, idet Forurettede 1 var noget højere end tiltalte. Forurettede 1 lavede en form for vejrmølleslag med begge ar-me mod Vidne 1. Han kunne høre på Vidne 1, at hun blev ramt på bag-grund af de lyde, hun kom med. Han ved ikke, hvor Vidne 1 blev ramt. Han opfattede bare, at Forurettede 1 angreb dem. Det var en refleks, der gør-de, at han slog Forurettede 1. Han følte, at han gjorde det i selvforsvar. Han så ikke, om Forurettede 1 ramte Vidne 1's telefon eller hende, men hun tabte tele-fonen. Han kunne høre, at Vidne 1 blev ramt. Han så det kun ud af øjen-krogen. Han var helt uforberedt. Telefonen faldt ned på jorden, da Forurettede 1 slog. Så snart Forurettede 1 slog ud, slog han også Forurettede 1. Han stod helt tæt på Forurettede 1. Han ramte i maven op under ribbenene. Det hele gik meget hurtigt. Slagene var med knyttet hånd, og det var hårde slag. Situatio-nen var anspændt, fordi Forurettede 1 kom helt tæt på, og han var noget højere end tiltalte. Det var i selvforsvar, og derfor var slagene hårde. Efter slagene bukkede Forurettede 1 sig lidt forover og tog sig til maven. Han støtte-de måske med en hånd på jorden. Forurettede 1 sagde: "Av av" og trådte et par skridt tilbage. Forurettede 1's kone var kommet ud af bilen på det tidspunkt og sagde: "Stop stop - du må ikke slå ham - han er syg". Han mener også, at Forurettede 1 sagde noget, men han kan ikke huske hvad. Han havde fokus på Forurettede 1 og afventede, hvad han ville gøre. Forurettede 1 var ikke nede at ligge på jorden. På et tidspunkt rykkede

enten Forurettede 1's kone eller Vidne 1 tiltal-te i trøjen. Han trak sin arm til sig og sagde: "Hold op" eller "lad væ-

re". Han så derefter ud af øjenkrogen, at Forurettede 1's kone lå på jorden på si-den og støttede på sin hånd. Hun var bag ham, da han trak armen til sig. Han så hende derfor ikke, men han hørte hende. Han mener ikke, at hun blev ramt, men han trak armen til sig, hvorved hun må have mis-tet balancen.

Forurettede 1 var ikke nede at ligge på jorden på noget tidspunkt. Han slog ik-ke mere end 2 gange. Han sparkede eller trampede ikke. Det kan han helt afvise. Han ville ikke kunne stå på et ben og sparke med det andet ben, fordi han har dårlige knæ. Han er slet ikke så mobil, at han kan gøre sådan.

Foreholdt afhøring af 30. juli 2024, den digitale fil side 64, 3. og 4. sid-ste afsnit, bekræftede han, at han har forklaret som beskrevet. Han blev under indtransporten til politigården spurgt, om han havde sparket Forurettede 1, hvortil han svarede, at det tvivlede han på, da han ikke ville være i stand til det. Han forklarede under afhøringen på politigården, at han ikke havde sparket Forurettede 1. Han vidste ikke under indtransporten, at Forurettede 1 var afgang ved døden. Det virkede blot som en slags hyggesnak i po-litibilen.

Foreholdt tilføjelse til afhøringsrapport, den digitale fil side 67, forklarede han, at han godt kan huske, at han læste forklaringen på det tids-punkt, og at han ønskede at tilrette forklaringen således, at det fremgik, at han kun slog 2 gange.

Han har dyrket en del sport i sine unge dage. Han har gået til taekwon-do. Han havde nogle lidt hårde år som teenager, hvor han sloges lidt.

Episoden ved holdepladsen stoppede ved, at Forurettede 1 rejste sig op og sag-de til sin kone, at hun nok skulle køre. Forurettede 1 gik den anden vej rundt om bilen, og hans kone gik over til førersiden. Der kom en lastbil, som standsede ud for Forurettede 1's bil. Tiltalte kunne ikke se lastbilchaufføren, men han kunne høre, at chaufføren sagde til Forurettede 1 og hans kone, at de skulle ringe til politiet. Chaufføren sagde det to gange. De svarede, at de ikke skulle have noget politi involveret. Lastbilen kørte herefter vi-dere. Han sagde til Vidne 1, at hun skulle stige ind i bilen. Han ville ha-ve registreringsnummeret på lastbilen, idet han mente, at chaufføren havde været vidne til episoden. Han kørte derfor efter lastbilen. Forurettede 1 og hans kone var ikke kørt fra holdepladsen, da han kørte.

Kort efter ringede han til politiet. Han kunne ikke få oplysningerne på Forurettede 1 fra politiet. Han kontaktede derfor sit forsikringsselskab, som han fortalte, at han havde registreringsnummeret på Forurettede 1's bil. De ville hel-ler ikke oplyse mere om Forurettede 1, men de henviste ham til hjemmesiden www.nummerplade.net, hvor han kunne se flere oplysninger på ejeren af bilen. Han fandt Forurettede 1's navn, men ikke hans adresse. Det er rigtigt,

at han brugte noget tid på at finde oplysninger om Forurettede 1, og at han blandt andet fandt ud af, at Forurettede 1 havde et malerfirma. Det var fordi, han ville have erstatning for telefonen, der var gået i stykker.

Efter afspilning af video optaget af tiltaltes kone, 20240730_162959, forklarede han, at det er en del af det kørselsforløb, han har forklaret om. Han mener, at der var et par meter mellem hans og Forurettede 1's bil, da de holdt på holdepladsen. Han skulle ikke bakke for at komme ud fra holdepladsen, da han kørte fra stedet igen.

Efter afspilning af video optaget af tiltaltes kone, IMG_2878, forklarede han, at efter episoden med Forurettede 1, hvor han og Vidne 1 kørte efter lastbilen, virkede Vidne 1's telefon ikke. Skærmen var sort, og Vidne 1 kunne ikke filme, men hun kunne stadig optage lyd. Han sagde derfor registreringsnummeret på lastbilens anhænger, mens hun optog det.

Efter afspilning af tiltaltes opkald til 114 den 29. juli 2024 kl. 13.28 forklarede han, at han kan genkende samtalen med politiet. Under telefonsamtalen fik han fornemmelsen af, at politiet ikke ville anbefale ham at anmelde forholdet, da han så selv ville blive anmeldt for vold. Han syntes dog, at forholdet med den ødelagte telefon skulle anmeldes. Det var også derfor, han ringede til forsikringsselskabet bagefter.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede han, at han ikke vidste, at Forurettede 1 havde pådraget sig en skade efter episoden. Forurettede 1 rejste sig helt op efter, at han havde støttet sig til jorden, og gik selv rundt om bilen. Forurettede 1 og hans kone sagde selv til lastbilchaufføren, at de ikke ville have politiet involveret. Han nåede at tænke, om Forurettede 1 måtte køre bil, da han ville have sin kone til at køre og ikke ønskede at få politiet involveret. Han fik fornemmelsen af, at lastbilchaufføren kun så de to slag, som han tildelte Forurettede 1 og ikke den forudgående vold. Da lastbilchaufføren standsede, var Forurettede 1 ved at rejse sig op. Forurettede 1 var ikke helt nede at ligge på jorden, men havde bukket sig ned og haft hånden på jorden.

Han og Vidne 1 kørte forbi politigården efter episoden, men der var fyldt med biler og ingen parkeringspladser, og de havde travlt, så derfor aftalte de, at han ringede til politiet hjemmefra i stedet. Han ringede til politiet for at anmelde forholdet om chikanekørslen, og fordi han var meget uforstående overfor hele situationen og ikke kunne forstå, hvorfor Forurettede 1 kørte sådan.

....

Vidne 1 forklarede, at hun er gift med tiltalte, og at hun og-så var det i 2024. De bor i Aalborg. Hun arbejder som kok på sin dat-ters restaurant i Aalborg.

Den 29. juli 2024 havde hun og tiltalte været i Hjørring. Det var tiltalte, der kørte bilen, og hun sad på passagersædet. De skulle til Hjulma-gervej for at hente nogle ting, som hun skulle bruge på arbejde. Hun skulle møde kl. 15.00. De var sent på den. På motorvejen mellem Vest-bjerg og Nørresundby kørte de bag en bil, som bremsede og kørte frem flere gange. De kørte i højre vognbane, og der var en lastbil foran dem. Bilen, der bremsede og kørte frem, kørte ved siden af dem, så de ikke kunne overhale lastbilen. Tiltalte blinkede, fordi han ville vise, at han ønskede at skifte vognbane, men det lykkedes ikke, fordi den anden bil ikke ville give dem plads. De kørte sådan i lang tid, og den anden bil kørte hele tiden foran dem. Hun kan ikke huske, hvor hurtigt de kørte, eller hvor hurtigt lastbilen foran dem kørte. Tiltalte sagde til hende, at hun skulle filme kørslen, så de havde dokumentation, hvis der skete en ulykke. Hun var bange for, at kørslen endte med en ulykke, da hun selv tidligere har været involveret i en trafikulykke. Hun filmede kørslen, fordi hun ikke forstod, hvorfor den anden bil kørte på den måde. Tiltalte bremsede for ikke at køre for tæt på lastbilen. Hvis tiltalte ikke havde bremsset, var de kørt op i lastbilen. Hun syntes også, at det var en god ide at filme kørslen, fordi det ikke er normalt at køre på den måde. Hun syntes, at det var en provokerende kørsel. De fortsatte gennem tunnellen. De kørte i den samme vognbane som den anden bil, der stadig kørte foran dem. Bilen kørte fra ved den samme afkørsel, som de skulle dreje fra ved. Efter rundkørslen parkerede den anden bil på en lille holdeplads. De opfattede det på den måde, at manden gerne ville tale med dem. Det var fordi, han viste, at han var sur. Tiltalte var irriteret over den andens kørsel. Tiltalte forstod ikke, hvorfor den anden kørte på den måde. Tiltalte var ikke vred, men kun irriteret.

Tiltalte parkerede bag den anden bil. Den anden mand kom hurtigt ud af sin bil, og tiltalte steg ud samtidig. Hun steg også ud af bilen. Manden pegede på tiltaltes bryst og sagde: "Jeg vil gerne lære dig, hvordan man kører bil på vejen". Hun optog stadig episoden. Hun gjorde det for at beskytte sig selv. Hun havde ikke standset optagelsen, da hun steg ud af bilen. Hun satte ikke telefonen op mod mandens ansigt, men nærmere mod hans hænder. Manden sagde, at han ikke ville filmes. Hun stoppede ikke med at filme, da manden bad hende om det. Hun nåede ikke at reagere, før han slog på hendes underarm ca. 2 gange. Det var på den arm, hun holdt telefonen med. Hun tabte telefonen, som gik i stykker. Hun stod foran bilen. Ved siden af hende stod tiltalte. Manden stod foran tiltalte, og foran hende stod mandens kone. Der var 1-2 meter mellem manden og tiltalte og det samme mellem vidnet og mandens kone. De slag, hun fik på armen, gjorde ondt. Hun havde mærker efter det, men hun var ikke på sygehuset, fordi hun skulle skynde sig på arbejde. Manden spurgte hende, hvorfor hun filmede. Hun svarede, at hun gjorde det for at have bevis for, hvordan han kørte. Hun ved ikke, hvorfor manden slog på hendes arm. Hun bukkede sig og samlede sin telefon op fra jorden. I det øjeblik, hvor hun blev slået, og hun samlede

telefonen op, slog tiltalte manden et par gange. Manden var meget høj. Hun er ikke helt sikker på, hvor mange gange tiltalte slog. Hun mener, at det var knytnæveslag, som ramte omkring maven. Det hele gik meget hurtigt, og hun var lige selv blevet slået, så hun var chokeret. Hun kiggede hele tiden hen mod tiltalte og manden. Manden bukkede sig lidt sammen efter slagene, som om det gjorde ondt. Manden faldt ikke om på jorden. Herefter gik manden tilbage til bilen og satte sig ind. Tiltalte sparkede ikke manden.

Da tiltalte havde slået manden, hev mandens kone tiltalte i tøjet. Tiltalte trak armen til sig og sagde: "Slip mig". Mandens kone faldt herefter lige så stille ned på jorden. Mandens kone stod foran vidnet og rakte sin arm over mod tiltalte forbi vidnet. Tiltalte kiggede ikke på kvinden, fordi han havde fokus på manden. Tiltalte og kvinden stod med front mod hinanden. De stod alle på et ujævnt underlag på holdepladsen. Hun mener, at mandens kone fik overbalance, og at det var grunden til, at hun faldt. Tiltalte kunne godt se, at det var mandens kone, som tog fat i ham. Han trak armen til sig for at slippe fri. Tiltalte slog ikke mandens kone. Da vidnet havde samlet sin telefon op, kørte de videre.

Hun ikke var til stede, da tiltalte kontaktede politiet. Hun kan ikke huske, om det var tiltalte eller deres datter, som kørte hende på arbejde. Hun og tiltalte talte om, om de skulle kontakte politiet på grund af de slag, som hun fik, og fordi hendes telefon var gået i stykker. De talte om, at de burde anmelde det til politiet for at få erstatning for telefonen. Hun kan ikke huske, hvor lang tid episoden på holdepladsen varede, men det var ikke i lang tid. Hun havde fokus på, at hun skulle skynde sig på arbejde.

Foreholdt afhøringsrapport af 30. juli 2024, den digitale fil side 79, sidste afsnit, forklarede hun, at hun har forklaret til politiet, at tiltalte og manden stod overfor hinanden, og at tiltalte slog manden to gange i maven. Hun har også forklaret, at det hele gik meget hurtigt, og at hun ikke var sikker.

Efter afspilning af video, IMG_2876, forklarede hun, at hun på et tidspunkt under kørslen sagde: "Bare lad ham være" til tiltalte, fordi hun havde travlt med at komme på arbejde, og hun derfor ville have tiltalte til at lade manden i den anden bil være.

Hun kan ikke helt huske, hvad hun sagde til politiet, fordi det er lang tid siden. Hun så kun, at tiltalte gav manden to slag i maven. Tiltalte havde lige fået et nyt knæ. Hun kan ikke huske, om det var det højre eller venstre knæ. På forespørgsel forklarede hun, at det er korrekt, at tiltalte fik et nyt knæ i 2021, men han havde stadig problemer med det i juli 2024. Tiltalte kan gå, men han kan ikke bruge sit knæ, som andre mennesker kan.

Tiltalte forklarede supplerende, at han gik til taekwondo, da han var 14-15 år. Han mener, at han gik til det i nogle måneder.

Foreholdt afhøring af 20. august 2024, den digitale fil side 284, 4. af-snit, bekræftede han, at han har forklaret, at han har dyrket stort set al sport, i hvert fald det man kunne gå til der, hvor han kommer fra. Han gik til taekwondo i en kort periode på nogle få måneder, men han har altid været stivbenet, og derfor var det svært for ham at gå til taekwon-do.

Han havde ikke sine briller med til den første afhøring hos politiet. Han skrev ikke under på forklaringen, fordi han ikke syntes, at det var rigtigt, hvad politiet i første omgang havde noteret. Efterfølgende rettede politiet forklaringen til, så han kunne godkende det, de havde skrevet.

Han havde joggingsko på den 29. juli 2024. Han er i tvivl om, hvad han ellers havde på.

Foreholdt foto optaget den 30. juli 2024, den digitale fil side 70, forklarede han, at han godt kan huske, at politiet tog billedet af ham ved afhøringen dagen efter. Han havde ikke det samme tøj på dagen før, da episoden fandt sted. Han kan ikke huske, om han måske havde sine gamle Salomon-joggingsko på den 29. juli 2024. Han går oftest i joggings-ko fra Salomon. De sko, man kan se på billedet fra 30. juli 2024, er et par sorte joggingsko fra Salomon. De shorts, han er iført på billedet, havde han ikke på dagen før.

Forevist foto - benævnt "mulig sko" - forklarede han, at det ikke siger ham noget. Billedet er meget sløret. Forevist foto - benævnt "Sig1" - forklarede han, at det er den blå polotrøje, han havde på den 29. juli 2024. ..."

Forklaringerne afgivet under hovedforhandlingen den 15. september 2026 er i retsbogen gengivet på følgende måde:

"...

Forurettede 2 forklarede, at hun var gift med nu afdøde Forurettede 1. De boede i Hjørring i 2024, og det gør hun stadig. Forurettede 1 havde sit eget malerfirma, og han arbejdede stadig i 2024. Forurettede 1 havde fået konstateret kræft et års tid før episoden den 29. juli 2024. Han havde været i kemobehandling, og han skulle til forsamtale på Rigshospitalet den 30. juli 2024 til vurdering af, om han skulle opere-res.

Det var Forurettede 1, der kørte bilen, da de kørte fra deres bopæl den 29. juli

2024. Det var mest Forurettede 1, som kørte, når de skulle noget. De havde be-stemt sig for at tage en overnatning i Roskilde, så de ikke skulle køre så langt samme dag som samtalen.

Under kørslen på motorvejen kom de til at køre lidt ind og ud med en sort bil. Den sorte bil ville køre indenom dem, men det ville Forurettede 1 ikke lade manden gøre. Forurettede 1 kunne godt være lidt drilsk i trafikken. Hun tror ikke, at de kørte på den måde så længe, fordi de kørte ned i tunnel-len. Hun mener, at det var 2-5 minutter. Forurettede 1 sagde ikke så meget. Det var mest hende, som kommenterede på kørslen. Hun syntes, at det var træls, fordi Forurettede 1 skiftede vognbane. Hun kan ikke huske, hvad hun præcist sagde. Forurettede 1 var irriteret over hendes indblanding, så enden på det blev, at hun skulle køre resten af vejen til Roskilde. Det var Forurettede 1, som sagde, at hun skulle køre. De kørte fra ved afkørslen mod Øster Uttrup Vej og standsede på en holdeplads, så de kunne bytte plads. Hun havde ikke fokus på den sorte bil. Da de kørte fra motorvejen, sagde Forurettede 1, at den sorte bil kørte efter dem. De steg begge ud af bilen. Den sorte bil holdt ind bag dem. Hun tænkte ikke, at der var noget far-ligt ved det. Hun tror heller ikke, at Forurettede 1 tænkte nærmere over det.

Da de var steget ud af bilen, kom de to personer - en mand og en kvin-de - fra den sorte bil hen til vidnet og Forurettede 1. Kvinden havde sin telefon fremme, som hun holdt op i hovedet på Forurettede 1. Kvinden sagde, at hun havde fotograferet hele kørselsforløbet. Forurettede 1 sagde til hende, at hun skulle tage telefonen væk, fordi de nu stod sammen. Hun havde ikke observeret, at de var blevet filmet tidligere under kørslen. Kvinden stod med sin telefon holdt op foran sig og så ind i telefonen samtidig. Efter ordvekslingen gik manden hen til Forurettede 1 og sagde: "Du skal ikke spille smart" eller noget i den stil. Det var kun nogle få ord. Hun stod ved si-den af Forurettede 1 eller lidt skråt bag ham. De to mænd stod overfor hinan-den. Hun kunne godt se mandens ansigt.

Herefter fik Forurettede 1 nogle spark i maven. Det var helt uvirkeligt. Det var ikke bare et tjat. Det var et spark, så det "raslede". Det var manden, der sparkede Forurettede 1. Hun kunne både se og høre, at manden ramte Forurettede 1. Forurettede 1 knækkede sammen ved sparkene. Forurettede 1 blev ramt oppe over ma-ven ved brystkassen. Det så ud som noget, manden havde prøvet før. Forurettede 1 var noget højere end manden. Manden stod op, da han sparkede Forurettede 1. Det var flere spark på samme måde, mens Forurettede 1 stod op. Hun vil tro, at det i hvert fald var 2 eller 3 spark. Forurettede 1 prøvede på at trække sig, men der blev noget tumult. Forurettede 1 blev stående på benene. Forurettede 1 fik igen nogle spark. Da han fik spark igen, knækkede han sammen og lag-de sig på jorden, fordi det gjorde ondt. Forurettede 1 fortrak sig for at vise, at han ikke skulle have mere. Forurettede 1 trak sig hen foran deres egen bil, hvor han lå på jorden. Forurettede 1 fik igen spark, mens han lå der. Hun var i mel-lemtiden også blevet skubbet, fordi hun gik imellem Forurettede 1 og manden. Hun havde sagt: "Nu er det godt - vi må kunne snakke om det her".

Det var efter anden omgang spark, hvor Forurettede 1 stadig stod op. Da Forurettede 1 blev sparket i anden omgang, var det også med flere spark. Hun vil tro, at det var to spark i anden omgang. På det tidspunkt stod hun helt tæt på Forurettede 1. Det var igen manden, der sparkede Forurettede 1, og sparkene ramte på samme måde som første gang.

Da hun gik imellem dem, fik hun selv et hårdt skub på skulderen af manden. Hun faldt ned på jorden ved skubbet. Hun ramte ikke bilerne, da hun faldt. Hun synes, det var et hårdt skub. Hun er aldrig blevet skubbet sådan før. Forurettede 1 befandt sig på det tidspunkt foran deres egen bil, hvor han havde lagt sig ned. Hun så, at manden gik om til Forurettede 1 igen og sparkede ham. Hun var i choktilstand. Hun mener, at hun var faldet i nærheden af deres egen bil.

Manden gik forbi hende, da hun lå på jorden. Han havde skubbet hen-de, da han var på vej hen til Forurettede 1. Mens Forurettede 1 lå foran bilen, fik han igen spark af manden. Det kunne hun se. Der var kun nogle få meter mellem hende og det sted, hvor Forurettede 1 og manden opholdt sig foran bil-en. Hun ved ikke, om Forurettede 1 lå på ryggen, siden eller maven. Hun kunne ikke se, hvor sparkene ramte ved den episode, men hun kunne høre, at sparkene ramte en krop, og derfor formoder hun, at manden ramte Forurettede 1. Hun var selv groggy efter at være faldet. Hun kan ikke sige, om det var et eller flere spark i tredje omgang. Hun og Forurettede 1 samlede sig efter den sidste omgang. Forurettede 1 råbte til hende, at hun skulle tage registre-ringsnummeret på bilen og optage manden og kvinden, men det nåede hun ikke, før de var kørt fra stedet.

Hun mener, at kvinden var gået væk, da manden begyndte at sparke Forurettede 1. Kvinden forsøgte ikke at gå imellem manden og Forurettede 1. Hun kan ikke huske, om kvindens telefon faldt ned på jorden. Hun så ikke, at Forurettede 1 slog kvinden på armen for at få hende til at slippe telefonen. Forurettede 1 skubbede blot kvindens hånd væk og sagde, at hun skulle tage telefon-en væk. Det var ikke et slag, men mere et vift med hånden for at få kvinden til at stoppe med at filme. Kvinden tabte ikke telefonen på det tidspunkt. Hun så eller bemærkede ikke, om Forurettede 1 prikkede til manden i starten af episoden. Hun har ingen fornemmelse af, hvor lang tid episoden varede, men det var nok ikke så længe. Den anden bil kørte først fra holdepladsen. Hun kørte bilen efter episoden. Det var, mens Forurettede 1 lå foran bilen, at han sagde, at hun skulle tage billeder. Hun nåede ikke at gøre noget, fordi hun ikke havde en telefon på sig. Der kom en lastbil-chauffør, da de var ved at rejse sig og komme sig. Han spurgte dem, om de var okay. Hun svarede, at det troede hun, at de var. Hun havde ikke bemærket lastbilchaufføren tidligere. Hun synes ikke lige, at der var noget, han kunne gøre.

Hun så ingen slag, men kun spark. Hun er 100 % sikker på, at manden sparkede Forurettede 1. Hun bemærkede ikke en bil med en kvinde og en teena-

gedreng.

Hun og Forurettede 1 talte om episoden efterfølgende, fordi de begge var cho-kerede. Forurettede 1 havde ondt øverst i maveregionen. Det var en smerte, som var kommet som følge af sparkene. Han havde ikke ondt, da de kørte hjemmefra. Det hele var kaotisk. De talte ikke om at køre til lægen. Det har hun fortrudt i dag. De besluttede efter lidt diskussion at fortsætte til Sjælland som planlagt. Forurettede 1 nævnte, at han kunne køre alene til Sjælland, og at hun kunne tage toget hjem til Hjørring. Det var ikke noget, han rigtig mente. Han var chokeret. De skulle sejle fra Aar-hus.

Forurettede 1 ringede til politiet, mens de kørte mod Sjælland. Hun kan ikke huske, hvor langt de var kommet på det tidspunkt. Hun var til stede i bilen, da Forurettede 1 ringede til politiet. Forurettede 1 talte meget i telefon under kørs-len, så hun er i tvivl om, hvor de var, da han ringede til politiet. Politiet sagde, at de ikke troede, at kørslen ville blive anmeldt.

De overnattede på Hotel i Roskilde. Det var meningen, at de skulle have hygget sig lidt på turen. Forurettede 1 havde det forfærdeligt på kø-returen, idet han havde meget ondt. De talte om, at han nok havde trykket nogle ribben, og han fik nogle Panodil. Forurettede 1 kunne ikke spise noget til aftensmad, og hun fik heller ikke noget at spise. De opholdt sig på værelset hele aftenen. Forurettede 1 fik nogle flere piller og lidt vand. Det var ikke normalt, at Forurettede 1 havde ondt på den måde. De talte ikke om, at Forurettede 1 skulle på sygehuset. De talte kun om, at hans ribben nok var ble-vet trykket, og at de alligevel skulle på Rigshospitalet dagen efter, hvil-ket var det vigtigste.

Forurettede 1 ringede til en kammerat, Vidne 5, mens de var i bilen. Forurettede 1 ringede til ham, fordi de var gode venner og ofte talte sammen. Forurettede 1 fortalte Vidne 5, hvad der var sket. Hun kan ikke huske, hvordan Forurettede 1 talte om episoden med Vidne 5, eller om han fortalte Vidne 5, om han var blevet slået eller sparket. Forurettede 1 og Vidne 5 talte sammen flere gange på turen. De talte om episoden. Det var begrænset, hvor meget de fik sovet den nat, fordi Forurettede 1 ikke havde det særlig godt. Hun havde ikke indtryk af, at smer-terne tog til.

Om morgenen den 30. juli 2024 fik de begge lidt morgenmad. Det var hende, som kørte bilen mod Rigshospitalet. Da de nærmede sig og skulle finde en parkeringsplads, skubbede hun til Forurettede 1, som var faldet lidt hen. Hun sagde til ham, at han skulle vågne, så han kunne hjælpe hende med at finde en parkeringsplads. De var kommet ind på området ved Rigshospitalet. Forurettede 1 reagerede ikke og var ikke rigtigt til stede. Hun skubbede til ham igen. Forurettede 1 lavede nu en slags gispelyd og sagde, at han bare skulle ud af bilen og have luft, fordi det gjorde så ondt. Hun hjalp ham ud på græsset at ligge, hvorefter hun ringede 112. Der

kom en ambulance med det samme, og Forurettede 1 kunne selv svare på de spørgsmål, redderne stillede. De spurgte, om han selv kunne gå ind, og det svarede hun, at det kunne han ikke. Forurettede 1 blev bevidstløs, hvorefter de fik ham ind i ambulancen, og der kom to læger. Efter 20 minutter kom den ene læge ud og sagde, at hendes mand var død. Hun var stå-dig udenfor. Der kom politi til stede efter det. Hun fik at vide, at hun skulle ringe til deres to børn. Hun blev senere hentet af sin søn. Hun blev afhørt af politiet på Rigshospitalet.

Hun havde et blå mærke på sin hofte, efter hun var faldet ned på jor-den i forbindelse med episoden den 29. juli 2024. Hun mener, at hendes søn, Person, tog et billede af det blå mærke. Hun havde også sår på hån-den. Hun var ved læge, da hun kom hjem til Hjørring. Det var på grund af episoden.

Forevist foto, den digitale fil side 465, forklarede hun, at hun kan gen-kende det blå mærke på sin hofte. Det var kommet som følge af hendes fald i gruset.

Forevist foto, den digitale fil side 466, forklarede hun, at det er skader-ne på hendes hånd som følge af faldet i gruset.

Forevist fotos, den digitale fil side 467 og 468, forklarede hun, at det er de samme skader, men på et senere tidspunkt.

Forevist foto fra videoovervågning fra Hotel den 29. juli 2024 kl. 16.52, den digitale fil side 293, bekræftede hun, at det er hende og Forurettede 1 på billedet.

Forevist foto, den digitale fil side 294, forklarede hun, at det viser Forurettede 1 og hende, hvor de taler med receptionisten.

Forevist foto, den digitale fil side 296, forklarede hun, at Forurettede 1 holdt sig på maven. Det var ikke normalt, at han holdt sig på maven, men han gjorde det på det tidspunkt, fordi han havde ondt. Hun talte med recep-tionisten. Forurettede 1 kan godt være kommet med en bemærkning til recepti-onisten, men hun kan ikke huske, om han fortalte om episoden.

Efter afspilning af videoovervågning fra Hotel den 30. juli 2024, D14_20240730083300, forklarede hun, at hun kan gen-kende sig selv og Forurettede 1 på overvågningen. Det viser meget godt, hvor-dan Forurettede 1 havde det, da de var på vej til Rigshospitalet.

Efter afspilning af alarmopkald foretaget af vidnet den 30. juli 2024 forklarede hun, at ”sparket i går”, som hun refererer til i alarmopkal-det, henviste til episoden på holdepladsen den 29. juli 2024.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede hun, at der var god stemning i bilen, da hun og Forurettede 1 kørte fra Hjørring. De var glade, fordi de var kommet så langt i behandlingen, at Forurettede 1 kunne blive opereret. Hun blev sur på Forurettede 1, fordi han skiftede vognbane så mange gange. Hun kan ikke huske noget mere konkret om kørslen, men hun vil tro, at hun bad Forurettede 1 om at stoppe med det, fordi de kørte på motorvejen, og de kørte stærkt. Forurettede 1 skiftede vognbane, og det gjorde den anden bil og-så. Hun kiggede ikke ud ad ruden hele tiden, da hun ikke er vild med den form for kørsel. Hun betragter det som farligt. Hun sagde til Forurettede 1, at det var træls. Forurettede 1 blev irriteret og sur, og det resulterede i, at han sagde, at hun skulle køre bilen.

Da de alle var ude af bilerne på holdepladsen, kom manden og kvinden fra den anden bil hen til hende og Forurettede 1. De stod ud mod vejen på siden af hendes og Forurettede 1's bil. Hun kan ikke huske, om hun gik foran eller ba-gom bilen derhen, men hun endte med at stå ved siden af deres egen bil. Hun mener, at hun stod mellem bilen og Forurettede 1, og at Forurettede 1 kiggede ind mod hende. Manden stod ved siden af kvinden, som kom med sin telefon. Hun kan huske, at telefonen ikke faldt ned på jorden. Det hele gik løs, da Forurettede 1 havde viftet til telefonen. Manden sagde nogle få ord, før Forurettede 1 blev tildelt spark. Der gik nok et par sekunder fra ordene faldt, til manden sparkede Forurettede 1. Hun kan huske både synet af sparket og lyden. Hun er ikke i tvivl om, at det var spark. Det var ikke bare et tjat. Det var som for at vise, at manden bestemte. Det var et angreb. Efter hendes opfattelse er det værre at sparke end at slå. Hun ved ikke, om det var med venstre eller højre ben, manden sparkede, men det var hele foden, som kom op og ramte Forurettede 1. Det var utroligt, at den store mand kunne ramme helt oppe over maven på Forurettede 1. De to første episo-der med spark skete ved siden af bilen ud mod vejen. Den sidste episo-de skete foran hendes og Forurettede 1's bil. Hun gik imellem manden og Forurettede 1, da Forurettede 1 var blevet sparket i anden omgang. Hun ved ikke, hvor kvin-den var, fra hun blev viftet væk, og til manden og kvinden kørte fra holdepladsen. Hun kan overhovedet ikke huske, at Forurettede 1 skulle have prikket til manden.

Lastbilen holdt ind, efter at manden og kvinden var kørt. Det kan godt være, at det var, lige da manden og kvinden var ved at køre. Hun og Forurettede 1 var begge ved at rejse sig op. Hun overvejede ikke nærmere, om de skader, som Forurettede 1 havde fået, gjorde, at de skulle have hjælp. Last-bilchaufføren spurgte, om de var okay, og om der var noget, som han kunne hjælpe med. Hun opfattede det som henvendt til hende. Forurettede 1 havde da trukket sig lidt væk fra vejen. Hun kunne ikke se, hvad last-bilchaufføren kunne hjælpe med. Hun troede bare, at Forurettede 1 havde fået bøjet sine ribben, og hun vidste, at den slags gjorde forfærdeligt ondt. Forurettede 1 sagde på et tidspunkt til manden i den anden bil: "Lad være - jeg har det ikke så godt". Hun kan ikke huske, om det blev nævnt, at Forurettede 1 var kræftsyg. Hun gjorde sig ikke yderligere overvejelser på grund af

det. Hun mener ikke, at Forurettede 1 fik blodfortyndende medicin på det tids-punkt.

De var begge chokerede, da de kørte videre. Hun var ikke sur på Forurettede 1 bagefter. Forurettede 1 ville sætte hende af, så hun kunne tage toget hjem, men det var bare noget, han sagde. Det var ikke realistisk. Hun vil tro, at det var fordi, de begge var chokerede. De talte om episoden, og at det nok var noget, som manden havde gjort før. De kørte lidt rundt i Aal-borg Øst, fordi de var chokerede. De talte om episoden, men ikke om, hvorvidt de skulle køre til lægen. De valgte at fortsætte mod Sjælland efter ca. 10 minutter. De talte om, at manden nok havde sparket før, og at det var noget, som han kunne. De talte ikke om forskellen på slag og spark. De ringede til politiet, fordi de tænkte, at det måtte de hellere. Det var efter, at de havde talt med Forurettede 1's ven Vidne 5. Det var for at for-tælle, hvis der kom nogle meldinger ind. De havde ingen oplysninger på manden og kvinden. De frygtede ikke en anmeldelse, men de syntes, at politiet skulle orienteres om deres side af sagen. Manden og kvinden havde truet med at anmelde Forurettede 1's kørsel. De talte med mange i tele-fonen på køreturen efterfølgende. Det var Vidne 5, som sagde, at det var en god idé at kontakte politiet. Vidne 5 foreslog dem også at køre til læ-gen, men de mente begge, at det bare var trykkede ribben. Det var de enige om. De havde mest fokus på, at Forurettede 1 skulle på Rigshospitalet til forundersøgelse dagen efter. De skulle nok være kørt til lægen, men det gjorde de ikke, hvilket hun fortryder nu. Forurettede 1 holdt sig på maven, fordi han havde ondt. Hun ville ikke tale om episoden under alarmop-kaldet, fordi hun syntes, at det hastede med at få hjælp til Forurettede 1. Da hun ringede, havde han akut brug for hjælp, og hun syntes, at yderligere in-formation kunne vente.

Foreholdt afhøring af 30. juli 2024, den digitale fil side 476, 4. sidste afsnit, forklarede hun, at hun ikke ved, om hun har forklaret som beskrevet til politiet. Hun husker det ikke sådan, at Forurettede 1 ville vriste tele-fonen fra kvinden.

Foreholdt den digitale fil side 484, afhøring af 19. august 2024, forklarede hun, at hun godt kan huske, at hun læste afhøringsrapporterne fra de tidligere afhøringer. Foreholdt den første rettelse til hendes forkla-ring til politiet den 30. juli 2024 forklarede hun, at hun ikke kan huske rettelsen, men det skete, som det er beskrevet i afhøringsrapporten af 19. august 2024. Hun kan huske, at Forurettede 1 selv gav sine oplysninger til ambulancepersonalet.

Foreholdt afhøring af 1. august 2024, den digitale fil side 480, 2. afsnit, forklarede hun, at Forurettede 1 ikke slog kvinden på nogen måde. Hun kan ik-ke huske, at hun har forklaret som beskrevet. Foreholdt videre i afhø-ringen, 3.-6. afsnit, bekræftede hun, at hun har forklaret som beskrevet. Hun har forklaret om episoden så mange gange, at hun ikke kan huske,

hvad hun har forklaret hvornår og til hvem. Hun har tidligere forklaret, at det var meget kaotisk.

Foreholdt samme afhøring, den digitale fil side 481, 1. og 2. afsnit, bekræftede hun, at hun har forklaret som beskrevet til politiet. Hun tror ikke, at lastbilchaufføren så den tredje omgang spark, men hun ved det ikke. Hun så ikke lastbilchaufføren, før han holdt ved siden af dem. Da hun rejste sig, var manden og kvinden væk. Der må være gået noget tid, før hun og Forurettede 1 havde samlet sig.

Foreholdt afhøring den 30. juli 2024, den digitale fil side 476, 3. sidste afsnit, forklarede hun, at hun har forklaret, at hun blev skubbet og ikke slået. Hun har også forklaret politiet, at hun lå på jorden.

....

Vidne 2 forklarede, at hun omkring kl. 13 kom kørende fra Vestby-en og skulle ud til Kattens Værn. Hun havde sin søn Vidne 3, der da var 15 år, med i bilen. De havde kun kørt et kort stykke forinden. Hun bemærkede ikke noget særligt i den forbindelse. De drejede til højre fra Øster Sundby Vej hen ad Øster Uttrup Vej mod rundkørslen. På den modsatte side af vejen på en grusparkeringsplads bemærkede hun to biler, som holdt underligt og var lidt aggressivt placeret. Bilerne så ud, som om de var smidt ind i siden af vejen. Der stod to mænd ved bilerne. Den ene mand var høj med hvidt hår og iført en rød bluse. Den anden mand var lavere og mere kraftig. Der var en kvinde bag hver af mændene. Den ene mand, tiltalte, råbte ad den anden mand, som var iført en rød bluse. Manden i rødt forholdt sig defensivt gennem hele forløbet. Tiltalte var meget aggressiv. Tiltalte gav manden i rødt en ordentlig knytnæve. Hun kan huske, at manden i rødt virkede til at blive overrasket, idet hun kan huske hans ansigtsudtryk. Han trak sig med det samme væk. Det virkede ikke som et værtshusslagsmål, hvor begge parter er lige gode om det. Hun så ikke, at manden i rødt prikkede til tiltalte. Hun kunne se begge mænd, og de stod foran bilerne. På et tidspunkt opfattede hun det som om, at manden i rødt forsøgte at gemme sig bag bilerne. Tiltaltes slag mod manden i rødt var med knyttet hånd, og armen blev trukket helt tilbage inden slaget. Det var ikke bare et lille dask. Som hun først huskede det, blev manden i rødt ramt ved tindingen, men hun har efterfølgende tænkt, at slaget ramte manden midt på kroppen. Det har hun tænkt, fordi manden i rødt var noget højere end tiltalte. Slaget ramte manden i rødt foran på kroppen, og hun så kun ét slag. Det hele gik meget stærkt. Hun havde sat farten ned, fordi hun var i tvivl om, hvorvidt hun skulle standse eller køre videre. Hun og hendes søn drøftede det, og hendes søn var ikke vild med tanken om, at de skulle standse. Han var nervøs for, at hun også ville blive slået. Hun tænkte i første omgang, at det var en situation omkring vejvilde og meningsløs trafikvold.

Hun trillede stille forbi og standsede ikke helt. Hun koncentrerede sig om kørslen, men forsøgte også at se, hvad der foregik. Hun fortsatte kørslen hen mod rundkørslen, og hun havde egentlig besluttet sig for at køre hele vejen rundt i rundkørslen og derefter standse ved mændene. Da de nåede hen til rundkørslen, sagde hendes søn, at der var en lastbil, som var standset ved bilerne. Hun var utryk ved situationen, fordi til-talte virkede meget aggressiv og oppe at køre. Hun kiggede over skulderen og så også selv, at der var en lastbil, som holdt ind. Hun valgte derfor at køre igennem rundkørslen og fortsætte videre. Hun besluttede sig for at køre forbi igen, når de var på vej hjem. De var tilbage ved stedet ca. ½ time senere, hvor bilerne var væk.

Forevist oversigtsfoto, den digitale fil side 109, forklarede hun, at hun kom kørende ad Øster Sundby Vej, holdt stille i T-krydset og svingede til højre ad Øster Uttrup Vej. Hun havde foretaget svinget til højre og var lige ud for holdepladsen, da hun observerede bilerne. Der var ingen trafik på det tidspunkt, hvilket var unormalt. Hun trillede langsomt forbi stedet, og hun vil tro, at hun observerede episoden i 15-20 sekunder. Hun standsede ikke helt. Hun vil tro, at hun kørte omkring 15 km/t. Hun fortsatte kørslen hen mod rundkørslen, og hun kunne ikke se mændene, da hun havde passeret stedet.

Lige inden hun skulle til at køre ind i rundkørslen, sagde hendes søn, at der var standset en lastbil ved bilerne, og derfor valgte hun at køre igennem rundkørslen og fortsætte videre ad Øster Uttrup Vej. Hun havde ikke lagt mærke til lastbilen, før hendes søn nævnte den. Hun kunne ikke se mere af episoden fra det tidspunkt. Hun vendte lige hovedet og kunne se, at lastbilen var standset, men hun kunne ikke se de to mænd på det tidspunkt.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede hun, at hun havde en fornemmelse af, at hendes søn fortsat observerede episoden ved at se bagud i bilen.

....

Vidne 3 forklarede, at han var ude at køre med sin mor. De var på vej til Kattens Værn. De så pludselig noget ved afkørslen tæt ved Øster Uttrup Vej. De så to mænd, der var holdt ind til siden. Han så, at den ene mand gav den anden mand et slag i maven. Han mener, at begge mænd var ældre, men ikke gamle – nok omkring 50-60 år. Manden, der var lidt højere, var ham, som blev slået. Han havde en rødlig trøje på. Den anden mand havde en grålig trøje på. Der var højdeforskel på mændene. Manden i rødt var højest. Manden i gråt til-delte manden i rødt et slag ved maven eller lige under maven. Det så ud som om, de havde en aggressiv samtale, inden slaget faldt. Han og hans

mor kørte forbi episoden og fortsatte hen mod rundkørslen. Han havde fokus på episoden i 2-3 sekunder. Manden i rødt bakkede ligesom lidt tilbage, da han var blevet slået. Han mener, at manden løb om bag en bil. Han kan ikke huske, om han så, at der skete mere. Da han og hans mor var nået hen til rundkørslen, så han en lastbil, som standsede ved det sted, mændene var. Han mener også, at han så lastbilchaufføren stå ud af lastbilen. Han så ikke nogen blive sparket eller nogen ligge på jorden. Det var den lave mand i gråt, som slog, hvorefter manden i rødt trak sig væk. Vidnet så ikke, om manden i gråt gik efter manden i rødt, men det mener han ikke, at han gjorde.

Foreholdt afhøring af 28. august 2024, den digitale fil side 323, 3. sidste afsnit, bekræftede han, at han har forklaret som beskrevet til politiet. Han mener, at begge mænds koner også stod ved bilerne.

Foreholdt samme afhøring, den digitale fil side 324, 3. sidste afsnit, bekræftede han, at han har forklaret som beskrevet til politiet. Han er lidt i tvivl i dag. Foreholdt videre på side 324, bekræftede han, at han har forklaret som beskrevet til politiet. Det er også sådan, han husker det i dag. Konerne forsøgte at få manden i gråt til at slappe af, og manden i gråt fulgte ikke efter den anden mand i rødt.

Forevist oversigtsfoto, den digitale fil side 111, bekræftede han, at han og hans mor kom kørende ad Øster Sundby Vej og svingede til højre. Han vil tro, at han så slaget, da de var kørt forbi mændene. Han drejede hovedet for at se tilbage. Skænderiet så han, da de kørte forbi stedet. Han så lastbilen standse, da de var ved at køre ud fra rundkørslen. Han kunne ikke se mændene, da lastbilen var standset. Han kan ikke huske, om der var bevoksning i rundkørslen, som hindrede hans udsyn. Det sidste, han så, var, at lastbilen standsede. Han er 80 % sikker på, at han blev ved med at kigge mod episoden, mens hans mor kørte videre.

....

Vidne 4 forklarede, at han var ude at køre lastbil den 29. juli 2024. Han kom kørende fra Grønlandshavnen og kørte ind i rundkørslen ved Øster Uttrup Vej. Han skulle rundt i rundkørslen og videre mod syd ad motorvejen. Han observerede noget tumult på rastepladsen på den anden side af rundkørslen på Øster Uttrup Vej, som gjorde, at han besluttede sig for at tage en ekstra runde i rundkørslen. Han så to mænd, som skændtes og skubbede til hinanden. Han havde sit vindue åbent og kunne også høre tumulten. Mændene forsvandt kort ud af hans synsfelt, fordi han kørte rundt i rundkørslen. Det er hans opfattelse, at det var den ene mand, som skubbede til den anden mand. Det var et pufskub mod brystet. Det var to ældre mænd. Den mand, som skubbede, var kraftig, og manden, som blev skubbet, var en tynd ældre herre. Han kan ikke huske højden på mændene. Manden, der skubbede,

havde mørkt tøj på. Han kørte rundt i rundkørslen og holdt ind ved mændene. Han rullede vinduet ned og talte med konen til manden, som var blevet skubbet. Han spurgte, om alt var okay, hvilket hun bekræftede. Han kørte herefter videre. Manden, som havde skubbet, var der stadig. Han talte ikke med manden, som var blevet skubbet, og heller ikke manden, der havde skubbet og hans kone, og de sagde heller ikke noget til ham. Han fik ikke at vide, hvad der var sket.

Forevist oversigtsfoto, den digitale fil side 111, forklarede han, at han kom kørende ad Øster Uttrup Vej fra højre side i billedet over motorvejen. Han var i rundkørslen ved den anden afkørsel videre mod Øster Uttrup Vej, da han så mændene og så, at der blev skubbet. Han kørte omkring 5 km/t., da han havde læs på. Manden, der blev skubbet, faldt ned på jorden, og han var derefter ude af vidnets synsfelt i et kort øje-blik, mens vidnet fortsatte sin kørsel rundt i rundkørslen. Da han så manden igen, var manden ved at rejse sig op. Vidnet så ikke, hvad der skete bag ham, da han kørte rundt i rundkørslen efter Øster Uttrup Vej. Han tog en runde i rundkørslen, og da han kørte ud mod Øster Uttrup Vej, kunne han se mændene igen, og at den ene mand var ved at rejse sig. Han standsede ved holdepladsen. Der var en del buskads i nærheden af det sted, hvor manden var ved at rejse sig. Han mener, at mændene stod mellem bilerne.

Efter at han havde talt med kvinden, fortsatte han sin kørsel en anden vej til motorvejen. Han tænker, at manden, der blev skubbet, var helt nede at ligge, men han så det ikke, fordi mændene kort var ude af hans synsfelt. Han så et skub, før han kørte ind i rundkørslen. Han så ikke noget, mens han kørte rundt i rundkørslen.

....

Vidne 5 forklarede, at han var venner med nu afdøde Forurettede 1 og havde været det i 25-28 år. De havde fisket en del sammen rundt om i verden, men også arbejdet sammen. Han havde kontakt med Forurettede 1 i sommeren 2024. I perioder var de sammen et par gange om ugen og andre gange, gik der længere tid mellem, at de så hinanden. De havde telefonisk kontakt, når de ikke sås så ofte. De talte både om fiskeri og om private ting. Da han blev afhørt af politiet, kiggede han i sin telefon for at finde frem til de konkrete tidspunkter for telefonsamtalerne med Forurettede 1 den 29. juli 2024.

Han talte med Forurettede 1 første gang inden episoden, hvor de talte om almindelige ting. Han mener, at han talte med Forurettede 1 igen samme dag efter episoden omkring kl. 13.00. Det var i hvert fald kort tid efter episoden. Forurettede 1 ringede og fortalte, at han var rystet på grund af en episode på motorvejen. Forurettede 1 fortalte vidnet, at han havde valgt at køre ind på en holdeplads i håb om, at den anden bil ville fortsætte forbi dem. Forurettede 1

fortalte, at den anden bil i stedet var kørt ind bag dem på holdepladsen, og at alle parter var steget ud af bilerne. Det var Forurettede 1, Forurettede 2, en mand og en kvinde fra den anden bil. Forurettede 1 fortalte, at parterne var gået mod hinanden, mens kvinden fra den anden bil havde filmet med sin te-lefon. Forurettede 1 havde sagt til hende, at hun skulle holde op med at filme, og han havde derefter lagt sin hånd på telefonen og presset den væk. Forurettede 1 fortalte, at han lige efter det var blevet slået og sparket af manden fra den anden bil. Forurettede 1 fortalte vidnet, at han var blevet ramt hårdt i maven, så han faldt omkuld. Forurettede 1 fortalte, at der var 3-5 spark, mens han stod op, og at de ramte ved maveregionen og overkroppen. Forurettede 1 fortalte vidnet, at han væltede omkuld på jorden, hvor han var blevet tildelt flere spark af den samme mand, som havde sparket ham, mens han stod op. Han kan ikke huske, om Forurettede 1 fortalte, at han var blevet slået, men han kan helt sikkert huske, at Forurettede 1 fortalte, at han var blevet sparket. Forurettede 1 fortalte ikke, hvor mange spark han fik, mens han lå ned. Forurettede 1 fortalte, at han havde forsøgt at få fat i Forurettede 2, men at hun også havde fået et slag eller et spark. Forurettede 1 ringede til vidnet, fordi han var rystet over episoden. Vidnet bad Forurettede 1 om at kontakte politiet for at anmelde, hvad der var sket. Han bad også Forurettede 1 om at tage på skade-stuen. Han ved, at Forurettede 1 ringede til politiet, men Forurettede 1 sagde ikke noget om, at han ville tage på skadestuen. Forurettede 1 fortalte, at han havde meget ondt, og vidnet vidste, at Forurettede 1 ikke var pylret. Han talte med Forurettede 1 igen, da Forurettede 1 og Forurettede 2 var kommet til Sjælland sidst på eftermiddagen. Han vidste godt, at Forurettede 1 skulle til undersøgelse på Rigshospitalet dagen efter. Det var Forurettede 1, som ringede til vidnet igen, og det var formentlig for at tale episoden igennem igen. Forurettede 1 fortalte igen om episoden, og at han skulle ind på Rigshospitalet dagen efter. Forurettede 1 ringede sidste gang omkring kl. 20 eller 21, hvor han fortalte, at han havde endnu mere ondt. Det var vidnets indtryk, at smerterne var blevet værre. De talte lidt om episoden igen om aftenen, ligesom de havde gjort i løbet af eftermiddagen. Forurettede 1 fortalte den samme version hver gang, og han fastholdt, at han var blevet sparket. Forurettede 1 fortalte på et tidspunkt, at han havde bedt Forurettede 2 om at tage sin telefon og tage et billede af den anden parts bil. Vidnet talte ikke med Forurettede 1 igen den aften eller senere, og det var derfor sidste gang, han talte med Forurettede 1.

Foreholdt afhøring af 5. august 2024, den digitale fil side 185, 2. afsnit, forklarede han, at den første samtale før episoden formentlig var, fordi Forurettede 1 ville fortælle, at de var på vej til Sjælland. Opkaldene kl. 13.23 og 13.24 kan han ikke konkret huske, men det kan have været et mistet opkald fra Forurettede 1, som han ringede tilbage på. Det var i det opkald, Forurettede 1 fortalte, hvad de havde været udsat for. Opkaldet kl. 17.51 var, da Forurettede 1 og Forurettede 2 var kommet til Sjælland, og opkaldet kl. 19.51 var det sidste opkald, han fik fra Forurettede 1 den 29. juli 2024.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede han, at han rådede Forurettede 1 til at kontakte vagtlægen. Han kan ikke huske, om Forurettede 2 var på medhør

ved samtalen kl. 13.24. Han kan huske, at Forurettede 1 virkede rystet, og at det var sådan, samtalen startede. Samtalen var en blanding af, at Forurettede 1 fortalte om episoden, og vidnet spurgte ind til episoden. Han rådede Forurettede 1 til at kontakte politiet. Han mener ikke, at de talte om andet end episoden under opkaldet kl. 13.24. Han talte generelt med Forurettede 1 om alt muligt. Det var hans indtryk, at Forurettede 1 var i en choktilstand, og at det var derfor, han ringede til vidnet. Forurettede 1 fortalte på et tidspunkt i en se-nere samtale, at han havde talt med politiet. Han kan ikke med sikkerhed sige, om de i de sidste to samtaler drøftede, om Forurettede 1 skulle kontakte en læge. Han ved ikke, hvornår Forurettede 1 kontaktede politiet. Han og Forurettede 1 talte om, at Forurettede 1 ville kontakte politiet for at give sin version af episoden. Han mener ikke, at Forurettede 1 sagde, at han ville kontakte politiet af frygt for, at den anden mand ville ringe ind og anmelde Forurettede 1 for noget.

....

Vidne 6 forklarede, at hun arbejdede på Hotel i Roskilde den 29. juli 2024, og at hun stadig gør det. Hun arbejder som receptionist og står for at tjekke gæster ind og ud. Den 29. juli 2024 havde hun aftenvagte og var mødt ind kl. 14.45. Hun havde fri kl. 23.00. Der kom på et tidspunkt et ægtepar ind, hvor manden gik hen og satte sig med det samme. Det var tydeligt, at han ikke havde det godt. Kvinden kom hen til skranken og tjekkede dem ind. Manden tog sig til overkroppen, og han trak vejret lidt tungt. Hun fik deres navne og fik dem tjekket ind. Kvinden fortalte, at de var blevet overfaldet, mens de var på vej til Roskilde. Vidnet fik at vide, at manden ikke havde det så godt, og hun spurgte, om hun kunne hjælpe med noget, men ægteparret sagde, at de bare gerne ville slappe af på værelset. Hun mener, at overfaldet var noget med at blive revet ud af en bil og blive sparket. Kvinden fortalte, at det var manden, som var blevet sparket. Vidnet talte ikke ret meget med manden. Hun mener, at hun bare sagde "hej og velkommen". Hun kan ikke huske, at manden sagde noget til hende. Hun så ikke mere til kvinden og manden derefter. Hun havde enten fri eller havde aftenvagte dagen efter, så hun tjekkede dem ikke ud fra hotellet.

Foreholdt afhøring af 20. august 2024, den digitale fil side 304, 1. afsnit, bekræftede hun, at hun har forklaret som beskrevet til politiet.

Foreholdt samme afhøring, den digitale fil side 304, 2. afsnit, bekræftede hun, at hun har forklaret som beskrevet til politiet, og når hun får det læst op, så kan hun godt huske, at begge var chokerede og helt fra den.

Foreholdt samme afhøring, den digitale fil side 304, 3. afsnit, bekræftede hun, at hun har forklaret som beskrevet til politiet. Hun kan godt

genkende, at parret sammen fortalte hende, at manden var blevet spar-ket i maven. Foreholdt videre fra samme afhøring forklarede vidnet, at hun fik oplyst, at manden havde kræft i maven, og de skulle til under-søgelse på Rigshospitalet. Hun kan huske, at hun også fik at vide, at parret havde haft kontakt med en lastbilchauffør.

Efter afspilning af videoovervågning fra Hotel den 29. juli 2024, D14_20240729165213, forklarede hun, at hun kan gen-kende receptionen på hotellet. Hun kan genkende sig selv på videoen og også ægteparret. Hun kan godt huske, at manden tog sig til maven. Hun kan ikke huske, hvad der blev sagt, men hun kan huske, at han nævnte, at han havde kræft i maven, og at han havde ondt.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede hun, at hun ikke kan huske, om ægteparret nævnte, at de havde haft kontakt med en læge eller poli-tiet. Hun spurgte ikke ind til det, men hun spurgte, om de havde brug for hjælp og sagde, at de skulle komme til hende, hvis det var tilfældet. Det var ægteparret, som tog initiativ til at fortælle, hvad der var sket.

....

Vicestatsobducent Vidne 7 forklarede, at han er retsmedi-ciner og ansat på Københavns Universitet på Retsmedicinsk Institut. Han har på baggrund af obduktionen været med til at lave de retsmedi-cinske erklæringer.

I relation til undersøgelsen af dødsårsagen startede de med at få nogle indledende informationer fra politiet om, hvad der kunne være sket, og hvad politiet vidste, der er sket. De lavede derefter en CT-scanning, hvor de kunne se, at der var brækket nogle ribben, og at der var en stor blodansamling i bughulen. De scannede for at kunne optimere og plan-lægge obduktionen. De foretog herefter en udvendig undersøgelse af læsionerne. Læsioner kan være fra skarp vold, som stammer fra noget, der kan skære eller stikke. Den type læsioner var der ikke tale om i det-te tilfælde. Læsioner kan også være fra stump vold, som kan stamme f.eks. fra knytnæveslag, spark eller slag med et baseballbat.

Der blev herefter foretaget en åbning af kroppen, hvor de hurtigt vur-derede, at der var brækket en del ribben på begge sider nedadtil og lidt ud mod begge sider, som de også kalder sidefladerne. Der var også rib-ben fortil, der var brækkede. Der var en tydelig forskel, da der omkring bruddene på ribbenene i siderne var en tydelig blødning, og det var der ikke fortil. Blødningen ved bruddene i siderne viste, at de var opstået, mens afdøde var i live, modsat bruddene på ribbenene fortil, hvor der ikke var blødning. Bruddene fortil ses ofte efter, at man har udført hjer-temassage, men personen alligevel er død, hvilket formentlig også var det, der var sket i dette tilfælde.

Foreholdt skitse af skelet, den digitale fil side 131, forklarede han, at den røde markering er for at vise ribbensbruddene i siderne af brystet, mens den blå markering i midten er for at vise, at de brud adskilte sig fra bruddene med de røde markeringer, idet der ikke var nogen blødning, og de derfor formentlig er opstået, da man forsøgte genoplivning.

De åbnede herefter ind til bughulen, hvor der var store mængder blod. De tog blodet ud og målte det til 2,5 liter. En stor, voksen mand har omkring 5-6 liter blod i alt i kroppen. Det er sjældent, at man ser så store blodmængder i bughulen. De arbejdede sig ind mod organerne i bughulen, fordi det tydede stærkt på, at det var der, blødningen stammede fra. De kunne med det samme i højre side se, at der var noget, der havde ramt leveren. Der var dels en bristning af leveren på bagsiden, hvorfra det havde blødt, og på overfladen af leveren kunne man se, at der var kvæstelser inde i levervævet. De kunne konstatere, at der havde været en fysisk påvirkning af leveren i det område. Leveren sidder i højre side. Da de kom over i den modsatte side, hvor milten sidder, kunne de tydeligt se, at der på den flade, der vender ud, var to kapselbristninger, som hver var 5 cm lange. Indadtil, hvor milten sidder fast, var der en noget større og dybere bristning og også ødelæggelse af vævet indenunder. Det var på indersiden af milten ind mod bugspytkirtlen, hvor den største af bristning og ødelæggelse af vævet var.

Milten er et organ, som er en slags blodreservoir, og som er dækket af en kapsel. Den kapsel har tendens til at være lidt sprød, og hvis den får et traume, kan den bryde. Det er hyppigt kendt på sygehuse, for hvis man har slået sig i det område, bliver man indlagt og behandlet ved, at man fjerner milten. Det kan f.eks. ske ved, at man vælter på cykel og får cykelstyret ind i maven. Hvis man ikke gør noget ved den type skade, dør man. Det er meget svært at sy milten, og derfor vil behandlingen af en bristet milt hyppigst være, at man helt fjerner milten.

De fandt ikke mange andre skader på afdøde. Der var et traume mod mellemgulvet, hvor de kunne se, at de ribbensbrud, der var gået ind mod leveren, også havde ramt mellemgulvet.

De vidste, at afdøde havde kræft i bugspytkirtlen, hvilket normalt er en kræftform med en høj dødelighed, men i dette tilfælde var det opdaget relativt tidligt, og man havde vurderet, at man kunne operere det væk. Man var startet behandling med kemoterapi for at få svulsten til at skrumpe, og afdøde havde været til kontrol, hvor man havde konstateret, at behandlingen havde virket, og svulsten var blevet mindre. Ved obduktionen konstaterede de, at man ikke umiddelbart kunne se, at der var kræft i bugspytkirtlen. Den var lidt hårdere end normalt, og der var lidt arvæv, men ellers kunne man ikke se nogen kræftsvulst. Det var først, da de fik taget nogle prøver og kiggede i mikroskop, at de kunne

se, at der var lidt kræft tilbage. De kiggede også på lymfeknuderne omkring bugspytkirtlen, ved leveren, milten, rygsøjlen og lungerne, men de fandt ikke kræft andre steder hos afdøde, så hans kræft var lokaliseret og stærkt på retur.

Dødsårsagen var forblødning, fordi afdøde havde mistet så meget blod på kort tid, og det kan man ikke overleve. I dette tilfælde var det en indre forblødning, som blev ophobet i hulrum inde i kroppen.

Der var to tydelige steder, hvor der havde været et traume - nedadtil på højre side af brystkassen og nedadtil på venstre side af brystkassen. Det er ikke muligt for vidnet at sige, om der var tale om to knyttnæveslag eller andet i det samme område. De kunne se, at der i hvert fald var to områder, hvor der havde været en fysisk kontakt med kroppen.

Kraften af traumer opdeles i let, moderat eller svær stump vold. Let stump vold er eksempelvis, hvis man får et spark over skinnebenet eller et slag på kæben, og man får et blå mærke. Når de bruger ordet "vold", så har det ikke nødvendigvis noget at gøre med, at andre har gjort noget. Det er blot et tegn på, at der har været en fysisk påvirkning. Moderat stump vold er mere voldsomt og forårsager eksempelvis ribbensbrud, næsebrud, kæbebrud og brud på andre knogler. Svær stump vold forårsager eksempelvis kraniebrud, brud af lårben, bækken og knusning af brystkassen. I dette tilfælde var det ikke i nærheden af svær stump vold, men de påviste 8 eller 9 ribbensbrud og ødelæggelse af indre organer gør, at de vurderer, at der har været tale om moderat til svær stump vold. De kom ikke op på svær stump vold, men fordi der var flere ribbensbrud, skader på lever, milt og mellemgulv, blev vurderingen løftet til moderat til svær stump vold.

De knogler, som har sværest ved at brække, er lårbenet, bækkenet og ryggen. Fingre, næseben og øjenhulen brækker nemmere. Et ribben kan få et tryk og brække, og ribbensbrud vil enkeltvis blive vurderet til moderat stump vold. Der skal dog nogen kraft til at brække et ribben.

Både slag og spark er stump vold, som rammer en større flade. Det kan være en knyttnæve, en skosål, en hæl, en forfod eller hele foden. På den måde vil der være den samme form for læsion, uanset hvad der påfører den. I dette tilfælde var der på grund af beklædningen ikke noget aftryk i huden f.eks. fra en sål eller lignende. Det var derfor ikke muligt præcist at sige, hvad der var sket. Spekulativt kan man godt sige, at der på højre side, hvor der var flere ribbensbrud, har været en større kontaktflade, hvilket taler for, at der har været anvendt en fod frem for en hånd, men det kunne også være to knyttnæveslag samme sted. Det er svært at komme det nærmere.

Afdøde fik noget medicin, som kunne have den bivirkning, at der var

en øget blødningstendens. Afdøde havde formentlig fået medicinen gennem længere tid, og det ville være egen læges ansvar at kontrollere, at der ikke er problemer med medicinen. Der havde ikke tidligere været konstateret den bivirkning hos afdøde ved de medikamenter, som de blev spurgt til. Øget blødningstendens betyder, at hvis man kommer til at bløde, vil man bløde mere end normalt. Ens blod størkner dårligere. Afdøde har formentlig fået blodfortyndende medicin for ikke at danne blodpropper omkring bugspytkirtlen. Der var ikke tegn på, at afdøde havde en øget blødningstendens. Der var ikke tegn på blødninger ved afdødes indre organer eller tegn på, at han blødte mere, fordi han fik den anførte medicin. Der, hvor der var blødning hos afdøde, var der ikke mere blødning, end der normalt vil være. Blødningerne var lokaliseret, hvor bruddene var.

Hvis afdøde var taget til læge umiddelbart efter episoden, så havde man nok trykket lidt ved ribbenene, taget puls og blodtryk, som formentlig havde set normalt ud, hvorfor man muligvis ikke havde gjort mere. Hvis man var taget til lægen hen under aftenen, ville man have konstateret, at der var en hurtig puls, en let tendens til sved og lavt blodtryk, hvorfor man havde reageret ved at give blødningsstandsende medicin, givet blodtransfusion og formentlig fjernet milten, hvorefter prognosen havde været god. Spekulativt kan man sige, at Forurettede 1 muligvis ikke var afgået ved døden, hvis han var taget til læge umiddelbart efter eller i forlængelse af episoden.

På forespørgsel fra forsvareren forklarede han, at han ikke præcist kan sige, om blødningen var kommet til at starte med, tiltaget eller kommet løbende, men formentlig løbende. Hen mod slutningen bliver blodtrykket lavere, hvilket gør, at det bløder mindre, men ellers var det en læsion i milten, som blødte jævnt fra det øjeblik, hvor den blev påført. Man burde have fået tjekket milten med en ultralyd eller lavet en CT-scanning, hvor man så ville have fundet skaden.

På yderligere forespørgsel fra anklageren forklarede han, at organismen er trænet til at kunne tåle et blodtab. Hvis det var halspulsåren, der var skåret over, og man havde blødt 2,5 liter i løbet af 10 minutter, så havde der ikke været noget at gøre. I dette tilfælde skete blødningen langsomt, hvorfor kroppen indstillede sig langsomt på at lukke ned. Det sidste sted, man kan tåle at miste blod, er hjernen. Man får først kolde hænder og fødder. Tarmfunktionen går i stå, og noget af det sidste, der sker, er, at kroppen siger, at den ikke kan klare mere, og så besvimer man. Det er med vilje, at man besvimer, for så stiger blodtrykket, når man falder, og så er det ved at være sidste chance. Kroppen har således indstillet sig på blodtabet, fordi blodet langsomt løb ud, og på et tidspunkt, kunne kroppen ikke mere. Det kan derfor godt passe, at man har gået rundt og talt og spist samme morgen.

..."

Personlige forhold

Tiltalte er tidligere den 19. april 2016 straffet med fængsel i 20 dage for overtrædelse af straffelovens § 266. Straffen blev gjort betinget med vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 1. august 2024 til den 15. oktober 2024.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse:

Alle nævninger og dommere udtaler:

Tiltalte har under hele sagens forløb nægtet sig skyldig i at have begået vold som beskrevet i tiltalen. Han har vedrørende sagens forhold 1 både i forbindelse med afhøringerne ved politiet, ved den forklaring, som han afgav under grundlovsforhøret den 2. august 2024, og senest i retten under denne sag ale-ne erkendt at have tildelt Forurettede 1 to hårde knytnæveslag i ma-veregionen og derudover gjort gældende, at disse slag er straffrie som følge af nødværge, jf. straffelovens § 13. Han har vedrørende sagens forhold 2 i det hele benægtet at have begået vold mod Forurettede 2, idet han har forklaret, at hun må være faldet i forbindelse med, at hun under episoden tog fat i tiltaltes trøje, hvorefter han trak armen til sig.

Spørgsmålet er herefter, om der på baggrund af sagens øvrige bevisførelse mod tiltaltes benægtelse er grundlag for at dømme ham i overensstemmelse med tiltalen, eller dog i videre omfang end efter det han har forklaret.

Retten bemærker indledningsvist, at det på baggrund af tiltaltes forklaring sammenholdt med de vidneforklaringer, der er afgivet af Vidne 1 og Forurettede 2, de foreviste fotos og særligt den foreviste videooptagelse fra Vidne 1's telefon kan lægges til grund, at Forurettede 1 sammen med sin hustru Forurettede 2 i deres bil og tiltalte sammen med sin hustru Vidne 1 i deres bil u-middelbart inden forløbet, der er omhandlet i sagens to forhold, var kommet kørende ad Hirtshalsmotorvejen fra Hjørring i retning mod syd. Det kan også lægges til grund, at der på strækningen i hvert fald fra, hvor Hirtshalsmotor-vejen fletter sammen med Frederikshavnsmotorvejen og frem til motorvejs-fracørslen mod Øster Uttrup Vej lidt syd for Limfjordstunnelen, havde ud-spændt sig et kørselsforløb, hvor førerne af bilerne gensidigt havde chikane-ret hinanden, idet Forurettede 1 flere gange trak ud i yderste vogn-bane, så tiltalte ikke kunne overhale, og idet tiltalte herefter flere gange alli-

gevel forsøgte at presse sig forbi Forurettede 1, herunder ved at overhale andre biler højre om, hvilket medførte irritation hos begge parter.

Det kan desuden lægges til grund, at dette kørselsforløb stoppede ved, at Forurettede 1 drejede fra ved frakørslen mod Øster Uttrup Vej og kørte ud ad første vej i rundkørslen ad Øster Uttrup Vej mod nordvest, hvorefter han stoppede i højre side af vejen på en lille holdeplads kort før det sted, hvor Øster Sundby Vej i den modsatte side munder ud i Øster Uttrup Vej, samt at tiltalte kørte fra ved samme frakørsel og umiddelbart efter kørte ind samme sted og parkerede lige bag ved Forurettede 1's bil.

Endelig kan det efter de afgivne forklaringer samt videoen lægges til grund, at både Forurettede 1 og tiltalte samt deres hustruer steg ud af deres biler, hvorefter selve det forløb på holdepladsen, der er omhandlet i sagens to forhold, udspandt sig.

I relation til forløbet på holdepladsen bemærkes, at det fremgår af videoen optaget af Vidne 1, at Forurettede 1 stiger ud af sin bil og går over mod tiltaltes bil, samtidig med at Vidne 1 stiger ud og går hen foran bilen, hvor hun retter kameraet mod Forurettede 1, der tilsyneladende taler med tiltalte ved forenden af tiltaltes bil. Det fremgår også, at Forurettede 1 siger, at han ikke vil filmes, hvorefter man som det sidste på videoen ser hans arm tæt på kameraet, hvorpå optagelsen stopper. Videoen viser således ikke det efterfølgende forløb på holdepladsen.

Tiltalte har om det efterfølgende forløb navnlig forklaret, at Forurettede 1 slog ud mod Vidne 1, så hun tabte sin telefon, og at han reagerede ved at slå Forurettede 1 to gange hårdt i selvforsvar med slag, som han beskriver som hårde knytnæveslag i maven op under ribbene-ne. Han har videre forklaret, at han ikke begik yderligere vold mod Forurettede 1, herunder ved spark eller tramp, og at Forurettede 1 ikke var nede at ligge på noget tidspunkt. Han har derudover forklaret, at han blev rykket i trøjen, enten af sin egen hustru eller af Forurettede 2, og trak armen til sig, hvorved Forurettede 2 må have mistet balancen. Han har endelig forklaret, at episoden stoppede ved, at Forurettede 1 rejste sig og gik hen til passagersiden af sin egen bil, samtidig med at en lastbil holdt ind. Chaufføren sagde til Forurettede 1 og Forurettede 2, at de skulle ringe til politiet, hvilket de ikke ønskede. Tiltalte og hans hustru kørte derefter fra stedet, før de andre kørte derfra. Han har i øvrigt forklaret, at han i forbindelse med episoden var iført joggingsko.

Vidne 1 har om det efterfølgende forløb navnlig forklaret, at hun fortsatte med at optage episoden, da hun steg ud af bilen og gik over mod Forurettede 1, hvorefter Forurettede 1 slog hende på underarmen ca. 2 gange. Herved tabte hun sin telefon, som gik i stykker. Samtidig med, at hun samlede sin telefon op, slog tiltalte Forurettede 1 et

par gange med knytnæveslag, der ramte omkring maven, hvorefter Forurettede 1 bukkede sig sammen, som om det gjorde ondt. Han faldt ikke om på jorden, og tiltalte sparkede ham ikke. Forurettede 2 fik overbalance i forbindelse med, at hun hev tiltalte i tøjet, og tiltalte trak sin arm til sig.

Forurettede 2 har om det efterfølgende forløb navnlig forklaret, at der var en ordveksling mellem Forurettede 1 og Vidne 1 i forbindelse med, at hun filmede med sin telefon. Forurettede 1 skubbede eller viftede til Vidne 1's hånd for at få telefonen væk. Umiddelbart derefter gik tiltalte hen til Forurettede 1, og efter en kort ordveksling sparkede tiltalte ham i maven flere gange, hvorved han knækkede sammen. Forurettede 1 blev sparket i maven ad to omgange, mens han stod op. Hun vil tro, at der første gang var tale om 2-3 spark, anden gang nogle spark. Herefter gik hun imellem, samtidig med at Forurettede 1 havde trukket sig tilbage mod deres egen bil, som han havde lagt sig ned foran. Idet hun forsøgte at gå imellem tiltalte og Forurettede 1, blev hun skubbet hårdt af tiltalte, så hun faldt omkuld. Tiltalte gik herefter hen til Forurettede 1 og sparkede ham for tredje gang, nu mens han lå ned. Hun kunne ikke se, hvor sparkene ramte denne gang, men hun kunne høre dem. Hun kunne heller ikke se, hvordan Forurettede 1 lå, mens han blev sparket, men hun kunne høre, at en krop blev ramt på samme måde som før. Hun kan ikke sige, om det var et eller flere spark den tredje gang. Lastbilchaufføren kom, da hun og Forurettede 1 var ved at rejse sig derefter.

Vidne 2 og Vidne 3 har hver især afgivet vidneforklaring, hvoraf fremgår, at de sammen kom kørende i en bil, ført af Vidne 2 med Vidne 3 som passager, hvor de kørte ud fra Øster Sundby Vej ved T-krydset til højre ad Øster Uttrup Vej mod rundkørslen og dermed passerede ret tæt forbi episoden på holdepladsen på den modsatte side af vejen. Af forklaringerne, som i det væsentlige er overensstemmende, fremgår, at de begge bemærkede to parkerede biler og to mænd, henholdsvis en højere og en lavere, hvor den lavere mand fremstod aggressiv og tildelte den højere mand ét kraftigt knytnæveslag, hvorefter den højere mand trak sig væk. Herefter blev deres udsyn til de to mænd dækket af en lastbil, der holdt ind ved holdepladsen, samtidig med at de selv kørte ind i rundkørslen. De så ikke anden vold end det ene knytnæveslag. Deres nærmere fysiske beskrivelse af den høje mand og den lave mand passer på henholdsvis Forurettede 1 og tiltalte.

Vidne 4 har forklaret, at han som fører af en lastvogn kørte i rundkørslen og bemærkede tumult mellem to ældre mænd på den omhandlede holdeplads, idet den ene mand, som var kraftigere, skubbede til en tyndere mand med noget, han vil betegne som et ”pufskub” mod brystet. Han besluttede sig på den baggrund for at køre en ekstra omgang i rundkørslen, hvorved mændene kort forsvandt ud af hans synsfelt, og han drejede derefter ud ad Øster Uttrup Vej og holdt ind ved holdepladsen. På det tidspunkt var de

to mænd fortsat til stede, og han spurgte hustruen til ham, der blev skubbet, om alt var okay, hvilket hun bekræftede. Han har nærmere forklaret, at den mand, der blev skubbet, faldt ned på jorden, inden han forsvandt ud af vid-nets synsfelt, og var ved at rejse sig op, da vidnet kunne se ham igen. Ingen af parterne fortalte ham, hvad der nærmere var sket, og han så ikke yderlige-re vold end det omtalte ”pufskub” .

Om forløbet derefter fremgår det for tiltaltes vedkommende, at han samme dag kl. 13.28 ringede til politiet. Under samtalen, som er afspillet under sa-gen, fortalte han om episoden og forløbet op til den, herunder at han slog modparten to gange i en situation, som efter hans opfattelse var selvforsvar.

Om forløbet derefter fremgår det for Forurettede 1's og Forurettede 2's vedkommende, at de fortsatte kørslen mod Sjælland og tog færgen fra Aarhus mod Odden, hvorefter de lige før kl. 17.00 ankom til Hotel i Roskilde. Det fremgår af bevisførelsen, at Forurettede 1 inden da havde været i telefonisk kontakt med sin ven, Vidne 5, omkring kl. 13.24 og fortalt om episoden. Det fremgår af Vidne 5's vid-neforklaring, at Forurettede 1 her fortalte, at han var blevet sparket flere gange, flest gange mens han stod op, men også da han lå ned. Vidnet rådede under samtalen Forurettede 1 til at kontakte politiet. De talte i øvrigt sammen flere gange den pågældende dag både før episoden og også efter, at Forurettede 1 var ankommet til Roskilde.

Det fremgår videre, at Forurettede 1 kl. 15.03 ringede til politiet. Under samtalen, som er afspillet under sagen, fortalte han om forløbet, som han oplevede det, herunder at han skubbede modpartens hustrus arm væk, fordi han ikke ville filmes, og at han herefter blev sparket først to gange i ma-ven og derefter en gang mere, hvor han lå ned.

Vedrørende forløbet på Hotel fremgår det af Forurettede 2's forklaring sammenholdt med den forklaring, der er afgivet af re-ceptionisten Vidne 6, og en forevist videooptagelse blandt andet, at Forurettede 1 ved ankomsten til hotellet ikke havde det godt, og at både han og ægtefællen fortalte, at dette skyldtes, at han tidli-gere på dagen havde været udsat for et overfald, hvor han var blevet sparket i maven.

Herudover kan det ud fra sagens oplysninger lægges til grund, at Forurettede 2 og Forurettede 1 om formiddagen den 30. juli 2024 kørte til Rigshospitalet, samt at Forurettede 1 i den forbindelse blev meget dårligt tilpas, hvorfor der på baggrund af et alarmopkald fra Forurettede 2 kl. 10.58 blev tilkaldt ambulance, der igangsatte behandling, men at indsatsen var forgæves, og at han derefter blev erklæret død kl. 11.27. Under samtalen til alarmcentralen, som er afspillet under sa-gen, oplyste Forurettede 2 blandt andet, at Forurettede 1 var blevet sparket dagen før.

Der er under sagen indhentet obduktionserklæring fra Retsmedicinsk Institut af 2. august 2024 med tillæg af 9. og 24. oktober 2024, ligesom Retsmedicinsk Institut den 9. oktober 2024 har besvaret en række spørgsmål. Herudover har vicesstatsobducent Vidne 7 afgivet vidneforklaring i sagen. Endelig har Retslægerådet den 10. juni 2025 besvaret en række spørgsmål. Af de nævnte oplysninger fremgår blandt andet, at dødsårsagen må antages at være indre forblødning som følge af de påviste læsioner i milten og leveren. Det fremgår også, at den omstændighed, at Forurettede 1 var i behandling med blodfortyndende medicin, kan have betydet, at læsionerne i milten kan have blødt mere, end hvis han ikke havde været i behandling med blodfortyndende medicin. Det fremgår dog også, at der ikke var tegn på, at Forurettede 1 tidligere havde haft problemer med øget blødningstendens. Der er ikke oplysninger, der tyder på, at hans kræftsygdom i øvrigt havde betydning for dødens indtræden. Vedrørende de konstaterede ribbensbrud i begge sider af brystkassen fremgår det, at disse er et resultat af mindst to kraftige, stumpe traumer. Traumerne kan være et resultat af både knytnæveslag og spark. Det er ikke muligt nærmere ud fra de lægelige oplysninger at sige, hvilken af de to typer vold der er mest sandsynlig, udover at vicesstatsobducenten i retten forklarede, at antallet af ribbensbrud i højre side taler for, at der har været en større kontaktflade, og dermed for en fod frem for en hånd, men at det også kunne være to knytnæveslag og er svært at komme nærmere.

Retten bemærker herefter vedrørende forhold 1, at det på baggrund af tiltaltes erkendelse og vedholdende forklaring under sagen sammenholdt med de vidneforklaringer, der er afgivet af Vidne 2 og Vidne 3, og efter den forklaring, der er afgivet af Forurettede 2, som fremstod meget sikker og troværdig, og som støttes af hendes alar-mopkald den 30. juli 2024, forklaringerne, der er afgivet af Vidne 5 og Vidne 6, samt Forurettede 1's opkald til 114 efter en samlet vurdering er bevist, at tiltalte under forløbet på holdepladsen har tildelt Forurettede 1 flere knytnæveslag og spark i maven eller på kroppen, herunder mens han lå på jorden.

Retten bemærker i den forbindelse, at dette, herunder også i lyset af vicesstatsobducentens forklaring, tillige er understøttet af karakteren og omfanget af de konstaterede skader. Retten bemærker endvidere, at dette ikke findes at være uforeneligt med de forklaringer, der er afgivet af Vidne 2 og Vidne 3, da de efter deres forklaringer ikke så hele forløbet.

Derimod finder retten det ikke bevist, at tiltalte har trampet på Forurettede 1, mens han lå på jorden.

Endelig finder retten, at det på baggrund af de retslægelige oplysninger må lægges til grund, at Forurettede 1 den 30. juli 2024 afgik ved døden som følge af de skader, han havde pådraget sig efter den vold, der blev udø-

vet af tiltalte.

Retten finder endvidere, at den vold, som tiltalte er fundet skyldig i, efter en samlet bedømmelse af angrebets typiske farlighed skal henføres til straffelovens § 244, stk. 1, og ikke § 245, stk. 1. Retten har lagt vægt på, at volden har bestået i knytnæveslag samt spark mod Forurettede 1's krop, og at det alene kan lægges til grund, at der er tildelt ét spark, mens han lå ned, hvor det bevismæssigt ikke er afklaret, hvor sidstnævnte ramte Forurettede 1, og hvilken betydning dette spark har haft for hans samlede skader. Retten har også lagt vægt på, at tiltalte efter det oplyste bar alminde-lige joggingsko, og at skaderne efter de lægelige oplysninger kunne være for-voldt alene ved knytnæveslag, selvom der var tale om kraftige traumer, samt at det ikke er bevist, at tiltalte i forbindelse med voldsudøvelsen også trampe-de på Forurettede 1. Da der således ikke har været tale om et le-gemsangreb omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, er der heller ikke grund-lag for at henføre forholdet under straffelovens § 246.

Tiltalte har gjort gældende, at den erkendte del af volden er begået under omstændigheder, der er straffrie efter reglerne om nødværge, efter sin endeli-ge påstand i hvert fald under henvisning til straffelovens § 13, stk. 2. Retten finder i den forbindelse, at tiltalte ikke har sandsynliggjort, at betingelserne for nødværge er opfyldt på baggrund af den adfærd fra Forurettede 1's side, som førte til, at Vidne 1's telefon faldt ned på jorden – hverken i relation til straffelovens § 13, stk. 1, eller stk. 2. Retten har herved lagt vægt på, at tiltaltes efterfølgende vold i form af knytnæveslag og spark mod Forurettede 1 efter sin karakter og sit omfang åbenbart går ud-over grænserne for lovligt nødværge efter straffelovens § 13, stk. 1, og for hvad der rimeligt kan begrundes i den ved angrebet fremkaldte skræk og op-hidselse, jf. bestemmelsens stk. 2.

Retten finder herefter, at tiltalte i det ovenfor beskrevne omfang er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, i dette forhold.

Retten bemærker herefter vedrørende forhold 2, at det på baggrund af den forklaring, der er afgivet af Forurettede 2, som fremstod sikker og troværdig, sammenholdt med de foreviste fotos og indholdet af po-litiattesten af 27. august 2024, uanset tiltaltes benægtelse er bevist, at tiltalte har skubbet Forurettede 2 som beskrevet i sagens forhold 2, hvorfor han er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i dette forhold.

Derfor bestemmes:

Tiltalte, er i begge sagens forhold skyldig i vold efter straffelovens § 244, stk. 1.

Sanktionsspørgsmålet:

Der er afgivet 2 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 9 måneder.

Der er afgivet 10 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at straffen fastsættes til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 244, stk. 1.

Såvel mindretallet som flertallet har ved straffastsættelsen særligt lagt vægt på karakteren og omfanget af den udøvede vold i form af kraftige slag og spark mod Forurettede 1, herunder mens han lå ned, samt at Forurettede 1 afgik ved døden som direkte følge af den udøvede vold, hvilket findes at kunne tilregnes tiltalte som uagtsomt.

Erstatning og godtgørelse:

De juridiske dommere tager påstanden om erstatning for begravelsesudgifter, hvilket krav størrelsesmæssigt er anerkendt af tiltalte, til følge med 33.665,20 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 12.

Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte er fundet skyldig i at have udøvet vold omfattet af straffelovens § 244, stk. 1. Uanset at Forurettede 1's død som anført kan tilregnes tiltalte som en uagtsom følge af voldsudøvelsen, finder de juridiske dommere, at følgen ikke har en sådan uagtsom karakter, at der er grundlag for at tilken-de Forurettede 2 godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26 a, der forudsætter forsæt eller grov uagtsomhed.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, skal straffes med fængsel i 8 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 33.665,20 kr. til Forurettede 2 v/advokat Malene Krogsgaard. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Dommer 1

Dommer 2

Dommer 3

